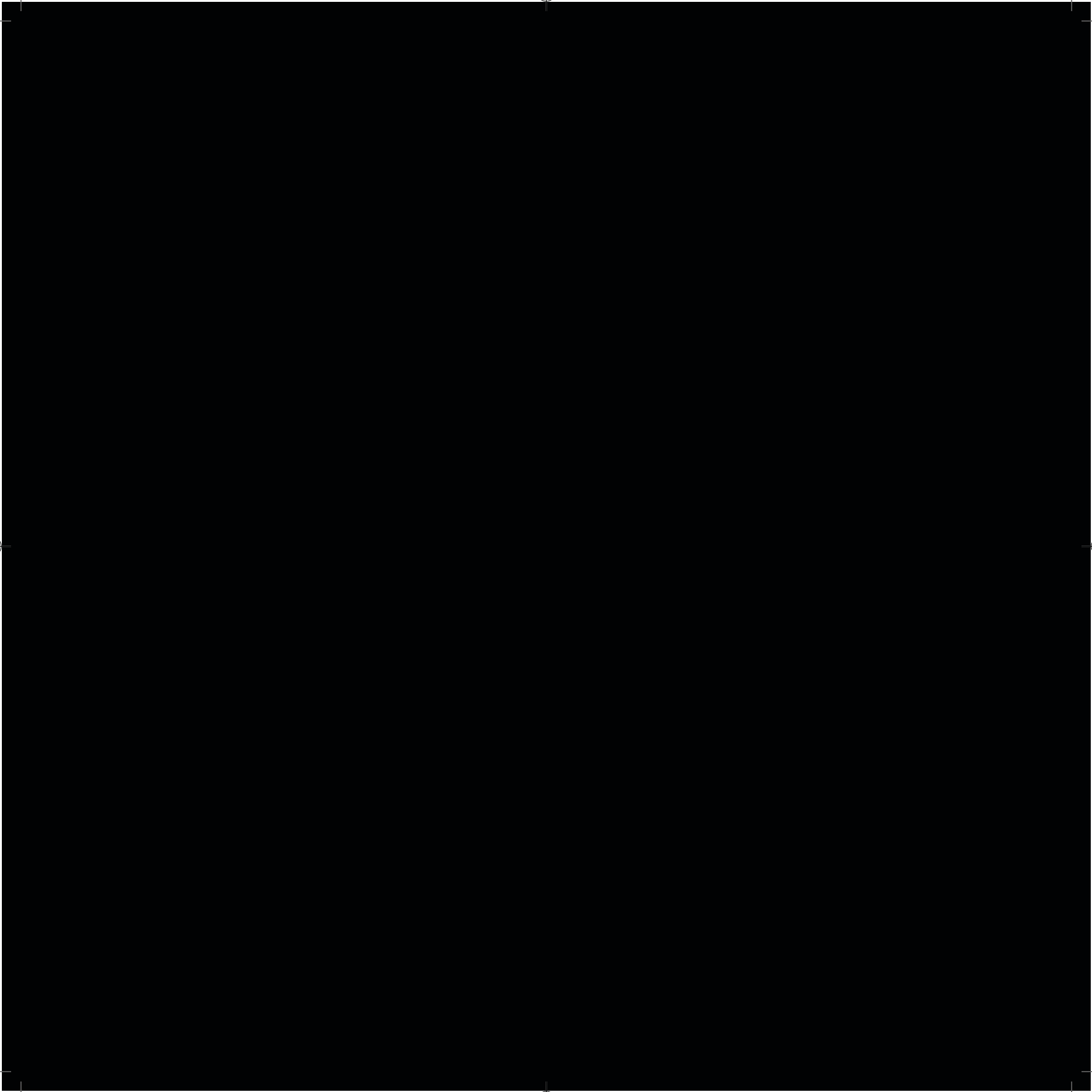

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ROOMS **2018** +
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

1999 - 2018
20 ΧΡΟΝΙΑ

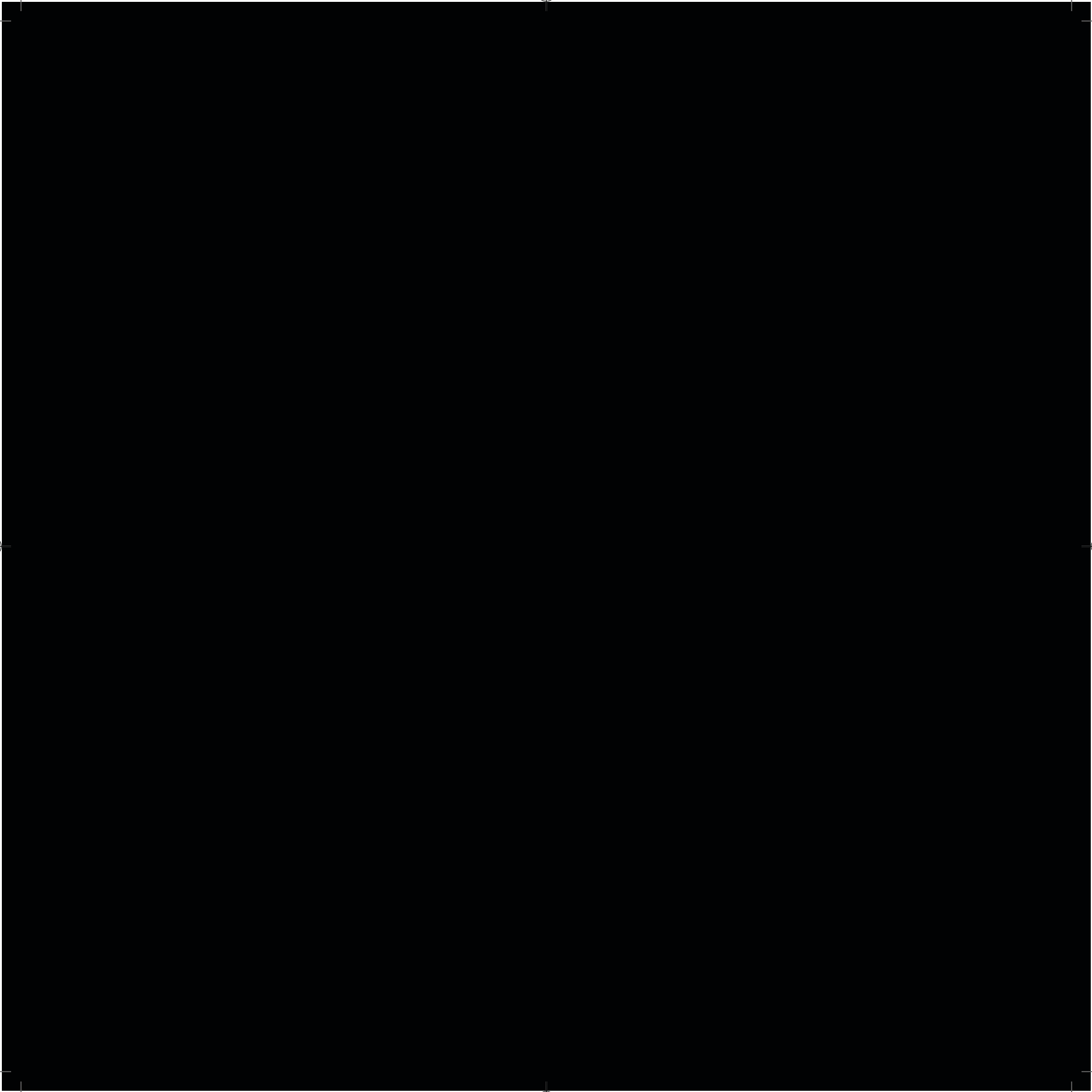

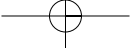
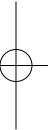
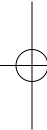
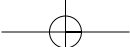
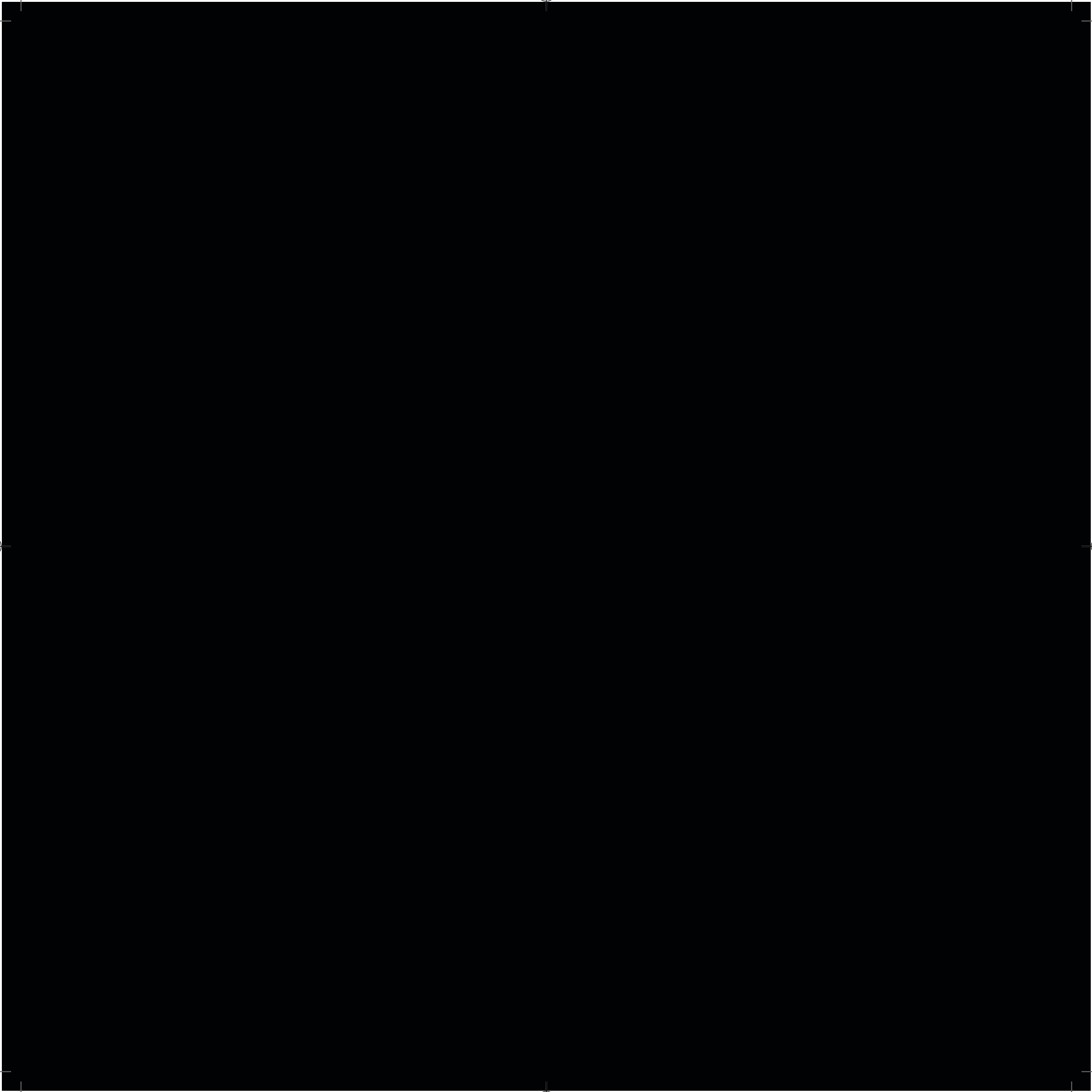
ROOMS 2018+
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

**Αίθουσα Τέχνης Καππάτος
Αθηνάς 12, Αθήνα**

17/6/2018 - 25/8/2018

**1999 - 2018
20 ΧΡΟΝΙΑ**

ROOMS²⁰¹⁸

Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

1999 - 2018
20 ΧΡΟΝΙΑ

Είκοσι χρόνια απο το ξεκίνημα μιας μικρής απόπειρας που είχε ως ζητούμενο την ανίχνευση και παρουσίαση στο ευρύ κοινό των νέων τάσεων και προτάσεων και της θεωρητικής σκέψης στον εικαστικό χώρο. Είκοσι χρόνια έρευνας της σύγχρονης καλλιτεχνικής και πνευματικής δημιουργίας, όπου το τοπίο της Σύγχρονης Τέχνης, κυρίως στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς, έχει εξελιχθεί και διευρυνθεί, έχοντας την μεγάλη τύχη να είμαστε παρόντες, μάρτυρες και συμμετοχοί αυτής της μεγάλης και σημαντικής αλλαγής. Αφήσαμε πίσω μας τα αρνητικά του παρελθόντος και συμβάλλαμε στο προχώρημα και κτίσιμο μιας νέας πραγματικότητας στις Εικαστικές Τέχνες στη χώρα μας. Σε αυτή τη πορεία μας είχαμε την τύχη να συνεργαστούμε με **104 Επιμελητές** και με **292 Καλλιτέχνες** και να μας δώσει τη μεγάλη και θερμή συμπαράστασή του ένα μεγάλο κοινό χιλιάδων φιλότεχνων. Τους ευχαριστούμε όλους και οραματιζόμαστε την συνέχεια σε αυτή την μοναδική εκδήλωση των δημιουργών της Σύγχρονης Τέχνης, αυτών που η ενασχόλησή τους με τα φαινόμενα και της ανάγκης της εποχής και της καθημερινότητάς μας, με την πληθώρα των εκφραστικών μέσων και εργαλείων, μας ανοίγουν νέους δρόμους στη σκέψη και τη συνείδησή μας.

Σήμερα στην Έκθεση **ROOMS2018**, στον χώρο μας της Αίθουσας Τέχνης Καππάτος και της Πολιτιστικής Καλλιτεχνικής Αστικής μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας “Πάνθεον”, στην οδό Αθηνάς 12, έχουμε ξανά την ευκαιρία να ανακαλύψουμε και να κατανοήσουμε τη σκέψη και το δημιουργικό έργο των καλλιτεχνών και θεωρητικών τέχνης, να προβάλλουμε το σημαντικό και ουσιώδες και να διευρύνουμε τα όρια της εμβέλειας και υποδοχής της Σύγχρονης Τέχνης.

Η πρώτη παρουσίαση της Έκθεσης **4ROOMS** έγινε το 1999, στον χώρο της γκαλερί στην οδό Αγίας Ειρήνης, όπου τα 4 δωμάτια της γκαλερί καθώρισαν και τον αριθμό των συμμετοχών. Στη συνέχεια, λόγω του ενδιαφέροντος για περισσότερες συμμετοχές, αναζητήσαμε χώρο για να παρουσιάσουμε μεγαλύτερο αριθμό προτάσεων. Η επιλογή ενός ξενοδοχείου για τη παρουσίαση αυτής της έκθεσης, ταυτόχρονα με το ζητούμενο για περισσότερες συμμετοχές, ήταν συνάρτηση της επιλογής για αυτόνομες παρουσιάσεις καλλιτεχνών στον ίδιο χώρο αλλά και της ανάγκης το έργο τέχνης να διεκδικήσει και να καταλάβει τον δικό του προσωπικό, ιδιωτικό και ταυτόχρονα δημόσιο χώρο, σε πλήρη αντιστοιχία και αρμονία με τον χαρακτήρα και το νόημα του σήμερα. Είχαμε την καλή τύχη να μας δοθεί αυτή η δυνατότητα απο το Ξενοδοχείο **St George Lycabettus** και την **Οικογένεια Ειρήνης Βασιλοπούλου** και επίσης απο τα Ξενοδοχεία **Imperial Hotel** και **Makedonia Palace** στην Θεσσαλονίκη απο την κ. **Τίνα Δασκαλαντωνάκη** τους οποίους τους ευχαριστούμε θερμά για την υποστήριξή τους και για το πολύπλευρο και ουσιαστικό ενδιαφέρον τους για την Τέχνη και τον Πολιτισμό.

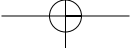
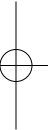
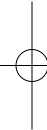
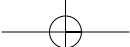
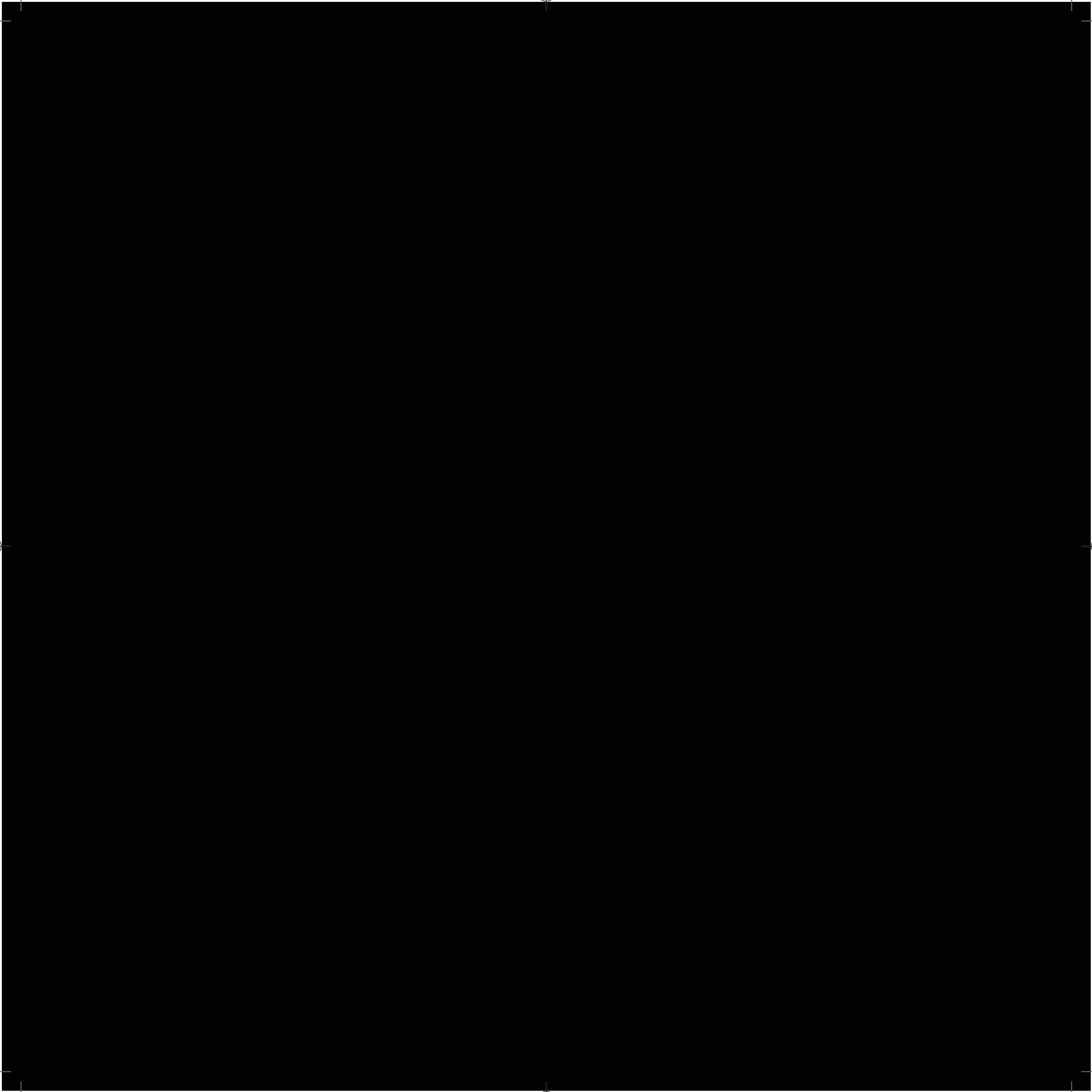
Σε όλη την διάρκεια αυτών των εκθέσεων, αυτή η προσπάθειά μας έχει δείξει και την αντοχή της αλλά και την αναγκαιότητα και χρησιμότητά της ως ένας τόπος συνάντησης και επικοινωνίας, μια πλατφόρμα διαλόγου και ανάδειξης προβληματισμών. Ένας χώρος δικός μας, έρευνας και στοχασμού, ένας χώρος όπου η ελεύθερη δημιουργική σκέψη βρίσκει έδαφος να υπάρξει από κοινού, να παράγει δημόσιο λόγο και να προσεγγίζει ένα ευρύ κοινό πολιτών που αναζητά την επαφή με την πνευματική και καλλιτεχνική δημιουργία.

Σε αυτή τη διερευνητική, ευρεία ανίχνευση των σύγχρονων «τόπων», ζητάμε τη συνεργασία όσο το δυνατό περισσότερων επιμελητών, νεώτερων όπως και καθιερωμένων, ώστε το αποτέλεσμα να συγκεντρώνει και να αποκαλύπτει αρκετές από τις υπάρχουσες τάσεις της θεωρητικής σκέψης στον χώρο της τέχνης. Οι καλλιτέχνες που στη συνέχεια προτείνονται, πιστεύουμε ότι αποτελούν σαφείς ενδείξεις της σημερινής εικαστικής πραγματικότητας στη νέα σύγχρονη τέχνη καθόσον η σύγχρονη δημιουργική θεωρητική σκέψη βρίσκεται σε μια αντίστοιχη και παράλληλη πορεία έρευνας του περιεχομένου της και αναζήτησης του αντικειμένου της με την σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία. Καταδεικνύεται έτσι ο πλουραλισμός των εκφραστικών μέσων, η ανεξαρτησία, ο χαρακτήρας, η διαφορετικότητα, οι ιδιομορφίες, η μορφοπλαστική ποικιλία της καλλιτεχνικής δημιουργίας όπως διαμορφώνεται στην αυγή του εικοστού πρώτου αιώνα και όπως ενδεχομένως θα εξελιχθεί.

Μέσα από την ξεχωριστή ιδιαιτερότητα και το “προσωπικό στοιχείο” του έργου τέχνης, την πολυσημία και την συμπαντικότητα του πνευματικού περιεχομένου του, την ενδελέχεια της ιστορικότητάς του αλλά και την ανάγνωσή του σαν μια πράξη ερμηνείας του λόγου του, οικειοποίησης και μεταφοράς, καταδηλώνεται αφ’ ενός η συνενοχή όσων συν-ενέχονται στην διαδικασία της εξέλιξης αυτής της πολιτισμικής αξίας και αφ’ ετέρου ο βαθμός εξάρτησης, επιρροής και αλληλεπίδρασης, καλλιτεχνικής και κοινωνικής, μεταξύ περιφέρειας και κέντρου. Εξετάζεται η ταυτότητα και η μοναδικότητα του έργου τέχνης, που ισχυροποιείται εμπεριέχοντας ταυτόχρονα σημεία και ιδιότητες πολιτισμικής ανεξιθρησκίας και υπέρ-εθνικότητας. Η εξέλιξη των σχέσεων και των προτάσεων συνέβαλε ώστε να μπορούμε να αναζητούμε και να συνυπάρχουμε ταυτόχρονα σήμερα και να δηλώνουμε ότι το φαινόμενο της Τέχνης δεν είναι ατομική υπόθεση αλλά συλλογική.

Με τη βεβαιότητα αυτή αλλά και έχοντας συνείδηση ότι η εξέλιξη των πραγμάτων οφείλεται και στην πρωτοβουλία όσων εμπλέκονται με δημιουργική διάθεση σε αυτό τον ιδιαίτερο πνευματικό χώρο, συγκεντρωθήκαμε μια ακόμη φορά, για να ανιχνεύσουμε και να παρουσιάσουμε, μέσα από αυτή την Έκθεση, τη σύγχρονη πραγματικότητα στο ευρύτερο εικαστικό περιβάλλον μας. Παρουσιάζουμε με την συνεργασία και τις προτάσεις ενός μεγάλου αριθμού επιμελητών, νέους πρωτοεμφανιζόμενους καλλιτέχνες, με τη φιλοδοξία αυτή η πρωτοβουλία μας να αποτελεί μια πλατφόρμα διαλόγου και συνύπαρξης του λόγου και του έργου. Ένα όχημα για τη συλλογική δράση, ένα κοινό δημόσιο χώρο για τα προσωπικά οράματα.

Γεράσιμος Καππάτος

ROOMS²⁰¹⁸

Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

1999 - 2018
20 ΧΡΟΝΙΑ

104 ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΡΕΓΟΥ * ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΣΚΙΝΑ * ΕΦΗ ΣΤΡΟΥΖΑ * ΜΑΡΙΝΑ ΦΩΚΙΔΗ * ΝΙΚΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ * ΑΓΝΗ ΝΤΕΡΟΥ
* ΕΛΕΝΗ ΠΥΡΓΙΩΤΗ * ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΚΑΤΑΓΑ * ΠΟΥΛΥΝΑ ΚΟΣΜΑΔΑΚΗ * ΕΥΗ ΛΑΙΜΟΥ * ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
* ΝΤΕΝΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ * ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΟΡΟΞΕΝΙΔΟΥ * ΙΩΑΝΝΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΑΚΗ * ΔΑΦΝΗ ΒΙΤΑΛΗ * ΒΕΡΑΛ ΜΑΔΡΑ
* ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ * ΕΙΡΗΝΗ ΣΑΒΒΑΝΗ * ΚΩΣΤΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ * ΘΟΥΛΗ ΜΙΣΙΡΛΟΓΛΟΥ * ΞΕΝΙΑ ΚΑΛΠΑΤΣΟΓΛΟΥ
* ΧΑΡΗΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ * ΜΑΡΙΑ ΡΟΥΣΟΥ * ΓΙΑΝΝΑ ΠΛΑΪΝΙΩΤΗ * ΓΙΩΤΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΤΟΥ * ΝΑΓΙΑ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΗ
* ΛΙΑ ΓΥΙΟΚΑ * ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΥΜΑΖΗΣ * ΛΙΝΑ ΤΣΙΚΟΥΤΑ * ΑΝΝΑ ΠΡΙΝΤΕΖΗ * ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ * ΣΑΝΙΑ ΠΑΠΑ
* ΝΑΝΤΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ * ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΑΓΚΟΥ * ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ ΠΑΠΑΔΑΜΑΚΗ * ΦΑΙΗ ΤΖΑΝΕΤΟΥΛΑΚΟΥ * ΕΛΠΙΔΑ ΚΑΡΑΜΠΑ
* ΑΝΝΑ ΕΝΕΠΕΚΙΔΟΥ * ΕΥΓΕΝΙΑ ΑΛΕΞΑΚΗ * ΝΙΝΑ ΑΛΚΑΛΑΗ * ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΑΥΟΣ * ΑΘΗΝΑ ΕΞΑΡΧΟΥ * ΓΚΕΛΥ ΓΡΙΝΤΑΚΗ
* ΔΗΩ ΚΑΓΓΕΛΑΡΗ * ΜΑΡΙΑ ΚΕΝΑΝΙΔΟΥ * ΤΑΣΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΡΗΣ * ΑΡΕΤΗ ΛΕΟΠΟΥΛΟΥ * ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
* ΜΕΜΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ * ΕΥΗ ΜΠΑΝΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ * ΤΕΤΗ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ * ΣΩΤΗΡΗΣ ΜΠΑΧΤΣΕΤΖΗΣ
* ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΤΕΣΤΟΣ * ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΣΕΛΙΟΥ * ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ * ΕΙΡΗΝΗ ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗ
* ΣΟΦΙΑ ΜΑΥΡΟΥΔΗ * ΑΛΕΞΙΟΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΑΣ * ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ * ΚΩΣΤΗΣ ΣΤΑΦΥΛΑΚΗΣ * ΙΣΑΒΕΛΛΑ ΚΟΒΑ
* ΡΗΛ WATSON * ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΓΕΝΟΥ * ΜΑΡΙΑ ΓΟΡΓΙΑ * ΣΟΦΙΑ ΚΑΡΑΜΑΝΗ * ΧΑΡΙΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ * ΘΕΜΙΣ ΜΠΑΖΑΚΑ
* ΝΙΚΟΣ ΜΥΚΩΝΙΑΤΗΣ * ΙΣΑΒΕΛΛΑ ΚΛΑΔΑΚΗ * ΜΑΡΙΑ ΚΥΒΕΛΗ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΟΠΟΥΛΟΥ * ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΘΗ
* ΑΓΝΗ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ * ΕΒΙΤΑ ΤΣΟΚΑΝΤΑ * ΒΑΝΑ ΒΕΡΟΙΟΠΟΥΛΟΥ * ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΑΛΛΗ, ΜΗΝΑΣ ΜΗΝΑΤΣΗΣ
* ΒΑΛΙΑ ΚΑΤΣΙΜΠΑ * ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΣΜΑΣ * ΠΑΝΑΚΗΣ ΚΟΥΤΣΟΚΩΣΤΑΣ * ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΛΗΣ * ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΝΟΥΤΣΟΥ
* ΕΛΕΝΑ ΠΟΥΓΓΙΑ * ΑΝΘΗ ΑΡΓΥΡΙΟΥ * ΔΑΝΑΗ ΓΙΑΝΝΟΓΛΟΥ * ΝΑΣΙΑ ΚΑΛΑΜΑΚΗ * ΒΑΝΕΣΣΑ ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΑΚΗ
* ΙΩΑΝΝΑ ΓΕΡΑΚΙΔΗ * ΑΝΝΑ ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΥ * ΕΛΕΝΗ ΤΣΟΠΟΤΟΥ * ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑ ΑΝΔΡΙΑΝΑΚΗ
* ΕΥΑ ΒΑΣΛΑΜΑΤΖΗ * ΔΟΜΝΑ ΓΟΥΝΑΡΗ * ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΠΟΓΙΑΤΖΗ * ΣΟΦΙΑ ΧΡΥΣΑΦΟΠΟΥΛΟΥ * ΕΥΑ ΚΕΚΟΥ
* ΔΩΡΑ ΚΕΧΑΓΙΑ * ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ * ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΩΣΤΗ * ΛΥΔΙΑ ΜΑΡΓΑΡΗ * ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΚΗΣ
* ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΓΟΥΡΟΥΜΥΤΗ * ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΣΤΑΜΟΥ

ROOMS²⁰¹⁸

Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

1999 - 2018
20 ΧΡΟΝΙΑ

292 ΚΑΛΙΤΕΧΝΕΣ

ΛΙΝΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ * ΑΣΠΑΣΙΟΣ ΧΑΡΩΝΙΤΑΚΗΣ * ΡΙΚΑ ΚΡΙΘΑΡΑ * COSTAS PICADAS * ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΚΥΡΙΑΚΑΚΟΥ * ΕΛΕΝΗ ΛΥΡΑ
 * ΝΤΟΝΗ ΔΕΡΔΕΒΑΝΗ * ΜΙΛΤΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ * ΔΗΜΗΤΡΑ ΒΑΝΤΖΟΥ * ΞΕΝΙΑ ΒΙΤΟΥ * ΒΑΣΩ ΓΚΑΒΑΪΣΕ
 * ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΜΩΡΑΚΗ * ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΝΟΜΙΚΟΥ * ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΟΤΙ ΧΑΡΙΤΟΣ * ΒΙΚΥ ΜΠΕΤΣΟΥ * ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΟΤΖΑΜΑΝΗ
 * ΕΜΙ ΑΝΟΡΑ * ΕΛΕΝΗ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ * ΤΑΝΙΑ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ * ΑΛΙΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ * ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΠΟΦΙΛΙΟΥ
 * ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ * ΔΑΦΝΗ ΜΠΑΡΜΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ * ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ * ΣΤΕΛΙΟΣ ΑΥΓΕΡΗΣ
 * ΛΟΥΚΙΑ ΑΛΑΒΑΝΟΥ * ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΗΤΡΕΝΤΣΕ * ΔΩΡΑ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ * ΦΑΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ * ΜΑΡΙΑ ΜΙΤΖΑΛΗ
 * ΕΥΑ ΜΑΝΙΔΑΚΗ * ΛΙΑ ΠΕΤΡΟΥ * ΝΕΡΙΜΑΝ ΡΟΛΑΤ * ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΗΣ * ΣΚΑΛΛ * ΜΑΡΙΝΑ ΓΙΩΤΗ
 * ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΣΕΚΟΥΡΑ * ΧΑΡΗΣ ΠΑΛΛΑΣ * ΝΑΝΣΥ ΛΕΙΒΑΔΙΤΟΥ * ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΣΑΧΡΕΛΙΑ * ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
 * ΝΑΝΤΙΑ ΚΑΛΑΡΑ * ΚΑΙ SCHIEMENZ * ZHENG GUOGU * LIANG SHUO * ZHANG YUAN * ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΤΟΚΟΥ
 * ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ * LAURA FERNANDEZ GIBELLINI * ΣΤΕΛΙΟΣ ΦΑΪΤΑΚΗΣ * ΛΑΚΗΣ & ΑΡΗΣ ΙΩΝΑΣ THE CALLAS
 * ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΖΑΖΗΣ * ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ * ΝΙΚΟΣ ΓΟΥΛΗΣ * ΕΛΕΝΗ ΚΑΜΑ * ΝΙΚΟΣ ΚΑΝΑΡΕΛΗΣ
 * ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΟΥΚ * ΜΑΡΙΑ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ * ΘΟΔΩΡΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΙΔΗΣ * ΖΩΗ ΓΑΪΤΑΝΙΔΟΥ * ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΥΡΟΓΙΑΝΝΗ
 * ΡΑΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ * ΤΟΝΕΡ * ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΗΓΟΣ * ALBERTIN TRICHON * ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΣ
 * ΣΗΦΗΣ ΛΥΚΑΚΗΣ * ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ * ΚΩΣΤΑΣ ΖΑΠΑΣ * ΑΝΝΑ ΑΝΤΑΛΟΥΔΑΚΗ * ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΙΑΜΠΕΗΣ
 * ΒΑΣΩ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗ * ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ * ΜΑΡΙΑ ΖΕΡΒΟΥ * ΕΛΕΝΗ ΚΟΥΚΟΛΗ * ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΓΟΥΝΤΖΟΣ
 * ΠΕΤΡΟΣ ΜΩΡΗΣ * ΓΙΩΤΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ * ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΥΛΑΚΗΣ * ΜΑΡΙΑ ΣΑΡΡΗ * ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΙΜΟΥΛΗΣ
 * ΔΑΝΑΙ ΑΝΕΣΙΑΔΟΥ * ΣΟΡΗΙΕ ΝΥΣ * ΙΝΩ ΒΑΡΒΑΡΙΤΗ * ΝΑΤΑΣΑ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ * ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΓΚΙΟΚΑ * ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΓΥΡΑ
 * GUSTAV CEDER * ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ * ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ * ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ * VASSILIS Η
 * ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ * ΧΑΡΑ ΚΟΛΑΪΤΗ * ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ * ΗΛΙΟΔΩΡΑ ΜΑΡΓΕΛΛΟΥ
 * ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ * ΒΑΣΙΛΗΣ ΝΟΥΛΑΣ * ΜΥΡΤΩ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ * ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΛΑΝΤΖΑ
 * ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ * THE KABALE ARTS CENTRE - GREG ΡΑΡΑΖΑΦΙΡΙΟΥ - JEFF VANDERPOOL
 * ΛΑΟΥΡΑ ΡΑΠΤΗ * REGIS-R * ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΠΑΝΟΣ * ΣΟΦΙΑ ΤΣΑΜΟΥΤΗ * ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΙΝΙΟΡΟΓΛΟΥ * ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
 ΤΑΛΙΩΤΗΣ * ΑΝΝΑ ΦΩΚΑ * ΒΑΣΙΛΗΣ ΧΑΜΑΜ * ΛΙΑ ΨΩΜΑ * ΑΘΗΝΑ ΑΓΟΡΓΙΑΝΙΤΗ * ΤΕΣΣΑ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
 ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΟΛΑΝΑΚΗΣ * EXTRUDE ARCHITECTS - ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΟΥΖΕΠΑΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΟΥΛΙΑΡΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΑΣ,
 PENNY ΧΩΡΑΦΑ * CECILIA HULTMAN * ΕΛΙΝΑ ΙΩΑΝΝΟΥ * ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΩΛΗΣ * ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΙΟΥΡΤΣΟΓΛΟΥ

* ΕΡΣΗ ΚΡΟΥΣΚΑ * ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΛΕΓΙΑΝΝΑΚΗΣ * ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΑΤΖΙΡΗΣ * ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΧΑΛΑΡΟΣ * ΣΟΦΙΑ ΜΠΕΜΠΕΖΑ
 * ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ * ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΙΔΗΣ * ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΥ * ΝΑΝΑ ΣΑΧΙΝΗ
 * ΜΑΡΗΛΙΑ ΣΤΑΓΚΟΥΡΑΚΗ * ΕΡΑΤΩ ΤΑΓΑΡΙΔΗ * ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΜΑΡΑΣ * ΙΩΑΝΝΑ ΤΣΙΝΙΒΙΔΗ * ΜΑΡΘΑ ΦΩΚΑ
 * ΗΩ ΜΥΡΤΩ ΧΑΒΙΑΡΑ * ΜΑΝΩΛΗΣ ΧΑΡΚΟΥΤΣΗΣ * ΜΑΡΙΑ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ * ΑΝΤΩΝΗΣ ΧΟΥΔΑΛΑΚΗΣ
 * ΙΑΝΘΗ ΑΓΓΕΛΙΟΓΛΟΥ * ΛΙΖΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ * ΟΜΑΔΑ ΑΜΑΛΓΑΜΑ * ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ ΑΝΤΩΝΑΚΟΥ
 * DASHNDEM DEMITRIOS KARGOTIS, DASH MacDonald * ΣΤΕΛΛΑ ΔΡΥΓΙΑΝΝΑΚΗ * ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ
 * ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΑΜΜΑ * ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΣΙΚΗ * ΠΕΓΚΥ ΚΛΙΑΦΑ * ΜΑΤΙΝΑ ΚΟΥΣΙΔΗ * ΘΑΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ * ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΩΤΣΟΥΛΑΣ
 * ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗ * ΝΑΤΑΛΙΑ ΜΗΛΙΩΚΑ * ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΥΡΑΒΑΣ * ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΕΛΗΜΠΑΣΑΚΗΣ
 * ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΡΕΝΤΑΣ * ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΝΟΥΣΚΑΣ * ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ * ΝΙΚΟΣ ΠΟΔΙΑΣ * ΠΑΝΟΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ
 * ΕΦΗ ΣΠΥΡΟΥ * ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ * ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ * ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ * ΞΕΝΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ
 * ΝΙΚΗ ΤΣΑΧΡΑ * ΑΓΑΘΗ ΤΣΙΡΩΝΗ * ΜΟΝΙΚΑ ΡΑΥΛΕΣΟΒΑ * FELIX DELANDRE * ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΟΝΔΥΛΑΤΟΥ
 * ΜΑΡΙΑ ΤΣΑΓΚΑΡΗ * ΛΙΑ ΚΟΥΤΕΛΙΕΡΗ * ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΑΛΠΑΝΑ * ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΕΙΜΩΝΑΚΗΣ * ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΑΡΛΑΝΗΣ
 * JAMES ENOX * ΒΑΣΙΛΗΣ ΨΑΡΑΣ * RILENE ΜΑΡΚΟΡΟΥΛΟΥ * ΗΛΙΑΣ ΜΑΜΑΛΙΟΓΚΑΣ * ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΦΙΓΚΟΣ
 * ΕΛΕΝΑ ΜΑΡΙΝΟΥ * ΙΩΑΝΝΑ ΓΚΟΥΜΑ * ΚΑΛΛΙΝΑ ΜΑΪΟΠΟΥΛΟΥ * ΕΛΜΑ ΠΕΤΡΙΔΟΥ * ΝΑΤΑΛΙ ΓΙΑΞΗ * ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΙΖΟΣ
 * ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΧΑΤΖΗΑΝΔΡΕΟΥ * ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΡΟΔΗΜΟΣ * ΕΥΑ ΜΑΡΑΘΑΚΗ * ΜΑΡΙΝΑ ΤΡΟΥΠΗ * ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
 * ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ * ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΟΡΡΙΑΣ * ΠΑΝΟΣ ΚΟΜΠΗΣ * ALBERTO ΒΟΥΡΔΕΤΗ * ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΙΩΤΑΚΗΣ
 * ΕΦΗ ΓΟΥΣΗ * ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΠΕΛΛΟΣ * ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΧΡΗΣΤΟΥ * ΛΗΤΩ ΚΑΤΤΟΥ * ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΤΟΥΜΠΟΥΡΗΣ * ΓΕΩΡΓΙΑ ΛΑΛΕ
 * ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΝΙΩΤΗΣ * ΜΑΤΙΝΑ ΜΕΓΚΛΑ * ΝΑΤΑΣΑ ΜΠΙΖΑ * ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΡΑΛΛΗ * ΓΙΩΡΓΟΣ ΟΙΜΠΑΚ
 * ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΑΤΣΩΡΗΣ * ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ * ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΙΤΑΚΗΣ * ΟΛΓΑ ΜΗΛΙΑΡΕΣΗ ΦΩΚΑ * ΒΟΥΛΑ ΦΡΑΣΙΟΛΑ
 * ΑΚΗΣ ΚΑΡΑΝΟΣ * ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΡΙΑΝΟΥΤΣΟΥ * ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΑΣΗΜΑΚΗ * ΕΥΗ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗ * ΟΛΓΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ
 * ΣΑΒΒΑΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ * ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΙΟΥΣΗΣ * ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΙΟΥΣΗΣ * ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ * ΦΟΙΒΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ
 * LARA BERENA BELLENGHI * ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΝΤΑΡΙΝΗ * ΜΙΡΕΝΑ ΛΙΑΚΟΥΣΗ * ΖΩΗΣ ΛΟΥΜΑΚΗΣ * ΑΝΘΟΥΛΑ ΜΠΟΥΡΝΑ
 * ΙΩΑΝΝΑ ΝΕΟΦΥΤΟΥ * ΚΙΚΗ ΠΑΥΛΙΚΑΝΗ * ΜΑΡΙΟΣ ΠΑΥΛΟΥ * ΕΚΤΩΡ ΝΤΟΥΡΑΚΟΣ * ΜΑΙΡΗ ΠΑΠΠΑ
 * ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ * ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ * ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ * ΒΑΛΙΝΙΑ ΣΒΟΡΩΝΟΥ
 * ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΖΩΗ ΣΟΥΛΙΩΤΟΥ * ΝΙΚΟΣ ΤΟΠΑΛΙΔΗΣ * ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ * ΣΩΤΗΡΗΣ ΦΩΚΕΑΣ
 * ΜΑΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΗ * ΑΜΑΛΙΑ ΒΕΚΡΗ * ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΕΛΛΙΟΥ * ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΑΤΟΣ * ΘΑΛΕΙΑ ΓΚΑΤΖΟΥΛΗ * ΝΙΚΗ ΓΚΟΥΛΕΜΑ
 * ΕΙΡΗΝΗ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ * LEA CULETTO * ΜΑΡΙΝΑ ΓΚΕΝΑΝΤΙΕΒΑ * ΕΡΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ * ΡΕΝΑΤΑ ΜΕΘΕΝΙΤΗ
 * ΜΑΡΙΑ ΖΑΧΑΡΟΓΙΑΝΝΗ * ΜΑΙΡΗ ΘΗΒΑΙΟΥ * ΜΥΡΤΩ ΚΟΛΛΙΑ * ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΤΣΗΣ * ΕΛΙΖΑ ΜΟΧΧΟΠΟΥΛΟΥ
 * ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΟΖΟΥ * ΒΑΛΙΑ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ * NICOLAS PARADISELO * ΧΑΡΑ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ * ΜΑΡΙΑ ΤΖΑΝΑΚΟΥ
 * ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ * ΠΑΥΛΙΝΑ ΒΑΓΙΩΝΗ * ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ * ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΔΙΑΜΑΝΤΗ
 * ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ * ΜΑΡΙΑΛΙΖΑ ΚΑΜΠΗ * ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΠΕΖΑΝΟΥ * ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΟΥΡΚΟΥΛΗΣ
 * ΝΙΟΒΗ ΚΡΗΤΙΚΟΥ * ΑΛΚΗΣΤΗ ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΟΥ * ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΡΟΥΧΟΣ * ΑΡΑ ΜΠΟΓΙΟΣΑΝ * ΝΕΦΕΛΗ ΜΥΡΤΙΔΗ
 * ΣΤΕΛΙΟΣ ΡΑΪΔΟΣ * ΦΙΛΙΩ ΣΑΜΨΑΚΗ * ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΣΔΟΥΚΟΥ * ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΜΑΔΙΑ * ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΚΟΥΡΑΣ
 * ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗ * ΜΑΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΠΡΟΚΟΠΙΟΥ * ADI LIRAZ

ROOMS²⁰¹⁸
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

Νεφέλη Μυρτίδη 60''

Breath – non breath. Νερό, διάθλαση, παραμόρφωση. Η αλλοίωση του δέρματος και των χαρακτηριστικών του ανθρώπινου σώματος μέσα στο νερό. H₂O. Το σώμα χωρίς Βαρύτητα. Άνωση. Το δέρμα αρχίζει να ζαρώνει και να αλλοιώνεται.

Διαφάνεια, ηλιακό φώς, διάθλαση. Φυσαλίδες: όσο αναπαράγονται το σώμα είναι ζωντανό. Άζωτο, οξυγόνο, διοξείδιο του άνθρακα. N₂ + O₂ + CO₂. Νεκρό σημείο. Αρχή παραισθήσεων, απώλεια αίσθησης του σώματος. Ψάρι VS άνθρωπος. Η αντίστροφη λειτουργία για την παραμονή στη ζωή...

Η Νεφέλη Μυρτίδη επικεντρώνεται στη σπουδή πάνω στα όρια της ανθρώπινης αναπνοής μέσα στο νερό, συνδυάζοντας μια εικαστική διαδραστική εγκατάσταση με βίντεο και φωτογραφία, σε διάλογο με τη -γειτονική στην Kappatos Gallery- ιχθυαγορά.

Απόφοιτη του Τμήματος Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών (ΑΠΘ), με συνεργασίες στη βερολινέζικη Volksbühne και στην Opera House της Κολωνίας (πρώτο βραβείο «8th European Opera-directing Prize»), η νεαρή καλλιτέχνης προσεγγίζει τις παραστατικές τέχνες από διαφορετικές όψεις: περφόρμανς, σκηνικά, κοστούμια, σχεδιασμός φωτισμών. Στα Rooms 2018 παίζει με οπτικά και ηχητικά ερεθίσματα, προτείνοντας ένα περιβάλλον με αιωρούμενες φυσαλίδες (πλαστική πρώτη ύλη, ρητίνες Polyvinyl acetate, νερό) και μπαλόνια-latex. Ταυτόχρονα ενσωματώνει τη σωματική φωτογραφική performance που προηγήθηκε για τα όρια της ανθρώπινης αναπνοής μέσα στο νερό: φωτογραφίες σε rnc χωρίς επεξεργασία, υπογραμμίζουν την αδιάσπαστη διαδρομή από την αρχική ιδέα στην πράξη και το καθοριστικό για τις αισθητικές αναζητήσεις της Νεφέλης εννοιολογικό στοιχείο. Ήχοι («underwater acoustics») και βίντεο που συνδέει την αίθουσα τέχνης με τη διπλανή πολύβουη ψαραγορά ολοκληρώνουν το «ποίημα με βράγχια» ή χωρίς.

Επιμελήτρια: Δνώ Καγγελάρη

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΠΡΟΛΙΣΤΕΥΣΗ
ΠΑΝΘΕΟΝ

Στέλλα Καπεζάνου

About Love and Other Stories

Η ζωγραφική εγκατάσταση της Στέλλας Καπεζάνου *About Love and Other Stories* εκτυλίσσεται σε δύο χρονικούς άξονες δημιουργώντας ένα ενιαίο αφήγημα. Ο τίτλος του έργου είναι επίσης τίτλος των αυτοτελών ιστοριών του Άντον Τσέχοφ για την αγάπη και τον έρωτα. Άλλη ιστορία κάθε φορά, όλες μαζί όμως συντίθενται από τον ίδιο παρονομαστή. Η δραματική ικανότητα του συγγραφέα τροφοδοτεί τις ιστορίες, ανακινώντας στον αναγνώστη συναισθήματα, εικόνες, κοινές μνήμες.

Το *About Love and Other Stories* αποτελείται από ένα κεντρικό ζωγραφικό έργο και 12 μικρά ζωγραφικά έργα, τα οποία αποτυπώνουν την ψυχική κατάσταση του κεντρικού προσώπου και τοποθετούν την ιστορία στο χώρο μέσα από σημειολογικά στοιχεία που παραπέμπουν στο Λος Άντζελες. Η αφηγηματικότητα του έργου ερείδεται σε μια ερωτική ιστορία. Η αρχή γίνεται σε ένα όμορφο περιβάλλον, οι αναμνήσεις έρχονται όλες από ένα ταξίδι του ζευγαριού στο Λος Άντζελες. Ωστόσο, ο χωρισμός παρεμβαίνει τραυματικά. Στις φωτογραφίες όπου αρχικά υπήρχε ένα ζευγάρι, το πρόσωπο που προκάλεσε τον πόνο απουσιάζει. Στη θέση του βρίσκεται ένας φοίνικας, σύμβολο του μέρους όπου έχει εγγραφεί η ισχυρή ανάμνηση έχει εγγραφεί. Ο φοίνικας όμως είναι κι ένα μυθολογικό πουλί που αναγεννιέται από τις στάχτες του, σύμβολο της δύναμης του ανθρώπου να ξεπερνά τις δυσκολίες και να γίνεται πιο δυνατός.

Στο ίδιο το έργο ενσωματώνεται η «παραφιλολογία» γύρω από αυτή την ιστορία. Η προσωπική ιστορία δέχεται σχόλια σε δεύτερους χρόνους, και η συζήτηση διεξάγεται σε ένα δεύτερο επίπεδο, όχι απαραίτητα δευτερεύον, καθώς το υπάρχον υλικό μετουσιώνεται σε μια νέα ιστορία υπό το πρίσμα της αφηγήτριας και της διάδρασής της με άλλα πρόσωπα. Οι νέες τεχνολογίες και τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης επιτρέπουν τη διάδοση της πληροφορίας, την άμεση διάδραση και ένα νέο καθεστώς «υποστήριξης». Μοιάζει παράδοξο, αλλά σε ένα απόλυτα ψυχρό και τεχνοκρατικό περιβάλλον, τα συναισθήματα φέρονται να διαδραματίζουν πολύ σημαντικό ρόλο.

Παρόντα είναι εδώ όλα τα χαρακτηριστικά της εποχής της «μετα-αλήθειας» στην οποία ζούμε, όπου τα γεγονότα δεν παίζουν απαραίτητα τον κυρίαρχο ρόλο και τα συναισθήματα, η επιρροή, οι προσωπικές απόψεις δημιουργούν μια νέα αφηγηματική συνθήκη. Η ζωγραφική εγκατάσταση της Καπεζάνου αναδεικνύει ένα θέμα αρχετυπικό: τον έρωτα. Αναπαράγει μια ιστορία τοποθετώντας τη σε κάθε εποχή και πραγματικότητα, με νέους προβληματισμούς και προεκτάσεις. Ο έρωτας, το τραύμα, η μνήμη, η απώλεια, ο χρόνος αποδίδονται αριστοτεχνικά, σε ένα οξυδερκές σχόλιο

Επιμέλεια: Εύα Κέκου

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
ΠΑΝΘΕΟΝ

ROOMS 2018
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

Adi Liraz

TEXTURED (HI)STORIES

Η performance “Textured (Hi)stories” αποτελεί ένα στάδιο της καλλιτεχνικής έρευνας της Adi Liraz σχετικά με την μακρά ιστορία του Ελληνικού Εβραϊσμού. Η έρευνα ξεκίνησε με αφετηρία τις αναμνήσεις της γιαγιάς της, μιας Ρωμανιώτισσας Εβραίας από τα Γιάννενα. Από εκεί επεκτάθηκε στη διερεύνηση ενός πλήθους ζητημάτων που προκύπτουν από τους τρόπους με τους οποίους η επίσημη ιστορία διαπλέκεται με τις προσωπικές και οικογενειακές αναμνήσεις.

Η Liraz συλλέγει πλήθος αντικειμένων, τα οποία προέρχονται ή θυμίζουν με διάφορους τρόπους το παρελθόν των εβραϊκών κοινοτήτων της Ελλάδας. Τα αντικείμενα αυτά εμπλουτίζουν μια ήδη μεγάλη συλλογή κεντημάτων και φωτογραφιών της γιαγιάς της καλλιτέχνιδας. Στην performance που παρουσιάζεται στα ROOMS 2018, η Adi Liraz ράβει αυτά τα αντικείμενα πάνω σε ένα φόρεμα-ημερολόγιο, με σκοπό να αφηγηθεί τη γυναικεία πλευρά της ιστορίας και να ρίξει φως στο παρελθόν των εβραϊκών κοινοτήτων της Ελλάδας.

Με επίκεντρο της έρευνας τις γυναικείες αφηγήσεις και τον σχετικό υλικό πολιτισμό, η Liraz προσπαθεί να κατανοήσει τους τρόπους που θυμόμαστε και ξεχνάμε, συλλογικά και ατομικά. Το έργο της παρουσιάζεται ως ένας τρόπος επιτελεστικής ερμηνείας της ιστορίας, ο οποίος καταδεικνύει τα προβλήματα που ανακύπτουν από την διαμεσολάβηση του παρελθόντος. Μεταξύ έρευνας και επιτέλεσης της ιστορίας, το έργο της Adi Liraz καταγράφει ό,τι έμεινε από τις υλικές και άυλες μαρτυρίες του παρελθόντος, αποτυπώνοντας τις διαφορετικότητες του Εβραϊσμού και αμφισβητώντας την κυρίαρχη αφήγηση περί μιας, ενιαίας ταυτότητας.

Επιμέλεια: Δώρα Κεχαγιά, Κατερίνα Κωνσταντίνου

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
ΠΑΝΘΕΟΝ

Φιλιώ Σαμψάκη

Connecting boundaries

Η μετα-ρομαντική τέχνη επισημαίνει την αντικειμενικότητα του έργου τέχνης, ενώ την ίδια στιγμή δίνει έμφαση στην έκταση με την οποία αυτή η αντικειμενικότητα ενσωματώνει, παρά απεικονίζει ιδέες και έννοιες για τον κόσμο. Η τρισδιάστατη τέχνη και τα εκφραστικά της μέσα δημιουργούν το ιδανικό περιβάλλον, όπου επιτυχαίνεται η συγχώνευση των ορίων των τεχνών, του εικαστικού και του φυσικού χώρου, η μεταλλαγή μιας ιδέας σε ένα αντικείμενο πολλαπλών συμβολισμών, εννοιών και αντηχήσεων, σαν ένα άνοιγμα σε άλλες διαδρομές πέρα από την υλική του υπόσταση. Με βάση το άυλο στοιχείο της, θα μπορούσαμε να πούμε ότι κάθε τέχνη επιδιώκει την κατάσταση της μουσικής.

Η Φιλιώ Σαμψάκη παρουσιάζει ένα ηχητικό περιβάλλον με διαδραστικό χαρακτήρα, που συνίσταται στην ανάπτυξη ιδιόφωνων ηχητικών στοιχείων. Λυγισμένα τμήματα ξύλου, ελλειπτικού σχήματος, συγκρατούν τεντωμένες μεταλλικές χορδές, δημιουργώντας μια επισκέψιμη διαδρομή. Η υλοποίηση της έννοιας μέσω των μορφών βασίζεται στην Πλατωνική σκέψη. Η καμπύλη παραπέμπει στη θεραπευτική σημασία του κύκλου, ενώ ταυτόχρονα ο απέραντος κόσμος υποδηλώνεται μέσα από το μοτίβο του ανοιγματος. Οι θεατές, ευρισκόμενοι στο εσωτερικό του ηχείου, μπορούν να δονούν τις χορδές, να παράγουν αυτοσχεδιαστικά ήχους διαφορετικής τονικότητας, ενεργοποιώντας τη διάθεση ακουστικού πειραματισμού και επικοινωνίας, μέσα από τη συμμετοχική διαδικασία. Έννοιες που αφορούν στην αισθητική του ήχου, τη διάρκεια και τις παύσεις, τα διαστήματα και τη χροιά, επανεξετάζονται μέσα από τη βιωματική εμπλοκή, ενώ ταυτόχρονα τα συστατικά στοιχεία της εγκατάστασης, η φυσική δομή και το σχήμα των μονόχορδων, το μεταλλικό ηχητικό νήμα, καθορίζουν τη σχέση του υποκειμένου με το αντικείμενο και τις προεκτάσεις του.

Συντίθεται έτσι ένα δυναμικό πλαίσιο, ένα υπόβαθρο, που παρέχει τις προϋποθέσεις της σύνδεσης του ατόμου με τον κόσμο και την ιστορία του, του πνεύματος με την εμπειρία, της τέχνης και της καθημερινότητας, μέσα στο οποίο μπορεί να ενσωματωθεί η προσωπική αφήγηση. Η εικαστική εγκατάσταση εξελίσσεται σε ένα είδος performance, η οποία δεν περιορίζεται αποκλειστικά στη δράση του καλλιτέχνη, αλλά ολοκληρώνεται με τη σωματική συμμετοχή και το δημιουργικό βίωμα. Το πέρασμα μέσα από μια καμπύλη παραπέμπει σε τελετουργίες αρχαίων πολιτισμών και συνδέεται με τη μετάβαση, καθώς ο θεατής καθοδηγούμενος σε μια προδιαγραμμένη διαδρομή επιλέγει να αποτελέσει τμήμα της σύνθεσης, δημιουργώντας ένα διάλογο με το έργο τέχνης και τους συμμετέχοντες. Μια μετάβαση σε έναν κόσμο ποιητικό, μια αναζήτηση του άγνωστου και του απόκρυφου, του ανέφικτου και του ιδεατού, που οδηγεί στη ανακάλυψη των παλμών του πνεύματος και του αισθήματος.

Επιμέλεια: Τάσος Κουσουρής

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
ΠΑΝΘΕΟΝ

Παυλίνα Βαγιωνή

“Η πρόσληψη είναι η πραγματικότητα.” Στη βάση αυτού του αξιώματος η τέχνη στηρίζει την αισθητηριακή της αποπλάνηση, τα όρια της επενέργειάς της σε νου, συναίσθημα και σώμα. Κι αφού η πρόσληψη είναι τόσο ασαφής και ευμετάβλητη, άπειρη και αχαρτογράφητη όσο κάθε ον που εν δυνάμει την διαθέτει, τόσο άπειρα αντίστοιχα γίνονται και τα όρια της τέχνης. Στην ίδια αρχή δουλεύει και η τεχνολογία όταν «πειράζει» με εργαλεία αιχμής και παρένθετα ερεθίσματα τα νευρωνικά μονοπάτια του εγκεφάλου και της αντίληψής μας. Τα κομπιούτερ, ως εμπνευσμένοι συνεργάτες στην δημιουργική διαδικασία, τεντώνουν τη δυναμική της πρόσληψης σε ακραίο σημείο. Το εστιακό σημείο όπου τέχνη και τεχνολογία συναντώνται είναι η συνέργεια.

Στο έργο της Παυλίνας Βαγιωνή, η συνδυασμένη δράση τέχνης και νέων μέσων «βυθίζει» τον θεατή σε ένα περιβάλλον σύνθετο, δυναμικά συναισθητικό, που ενεργοποιεί παράλληλες αισθητηριακές εμπειρίες. Αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο, όχι τόσο από τα αντικειμενικά δεδομένα του, τις πληροφορίες που μας δίνει, αλλά από το σύνολο των αισθημάτων που αυτά διεγείρουν μέσα μας. Η virtual reality είναι ένα ήδη παλιό -μετρά από τη δεκαετία του '60- αλλά ακόμα συναρπαστικό εργαλείο για να «παίξουμε» με την πρόσληψή μας. Η Βαγιωνή δουλεύει ισότροπα με τις ποιότητες του χρώματος και τις ιδιότητες της γεωμετρίας, την μουσική, τον ήχο και το φως. Επιστρατεύει όλα τα είδη τέχνης που της είναι δόκιμα και οικεία: ζωγραφική και γλυπτική, θέατρο και σκηνογραφία, αρχιτεκτονική και λογοτεχνία.

Με την χρήση γυαλιών VR Oculus ο θεατής εισέρχεται σε χώρους εικονικούς, αντίστοιχους των installations που δημιουργεί, στον πραγματικό χώρο. Κι εκεί, με την ίδια διάθεση: να σπάσει σε πρίσματα την εικόνα, να οξύνει τα ερεθίσματα και να παίξει με το μυαλό και το σώμα, να διευρύνει την αίσθηση του χώρου και της αντίληψης του εαυτού μας με σε αυτό.

Επιμέλεια: Γιώτα Κωνσταντάτου

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΝ
ΠΑΝΘΕΟΝ

ROOMS 2018
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

Στέλιος Ράιδος

“Όταν ολοκληρώνω έναν πίνακα που μοιάζει αληθινός, νομίζω έπειτα πως έχω βρει έναν τρόπο - έναν δρόμο. Και ο νους μου τρέχει - ζωγραφίζοντας εικόνες στο κεφάλι μου. Άπειρες δυνατότητες. Τι αυταπάτη είναι αυτή. (...) Πρόκειται για σκέτες έννοιες - και τέτοιες θα αποδειχθούν όταν θα αρχίσεις να ζωγραφίζεις πάλι. Όλες καταρρέουν όταν η ζωγραφιά ξεκινάει. Και πάλι πρέπει να μάθεις ότι δεν υπάρχει δρόμος - ούτε τρόπος - το μόνο που κατέχεις είναι η τύχη του να μάθεις να βλέπεις κάθε φορά - φρέσκα. Με καινούργιο τρόπο.”

Philip Guston. Ο ζωγράφος στην Εδέμ. Κείμενο, Ομιλίες, Συνεντεύξεις. Επιμέλεια - Εισαγωγή - Μετάφραση Γ.Κονταράτος, εκδ. ΑΣΚΤ.

Η τέχνη του Στέλιου Ράιδου ξεκινάει από την παρατήρηση της ύλης. Δημιουργεί ζωγραφικά έργα με τη χρήση διαφόρων υλικών, όπως ξύλα, γύψος, χώμα, πλαστικές σακούλες κ.α. Τον συγκινεί η αρμονία των αυλακώσεων του ξύλου και θυμάται την παιδικότητά του στην υφή του χώματος.

Τότε, παίρνει την ύλη και τη μεταπλάθει σε εικόνες από σύμβολα. Σύμβολα νέα που μιλούν έξω από την κοινωνιολογία. Σταδιακά όλο αυτό παίρνει τη μορφή μιας ανάμνησης, ενώ το ενδιαφέρον για την υλικότητα υποχωρεί. Και καθώς η έντονη υλικότητα εκλείπει, τη διαδέχεται το φως. Τα σύμβολα και οι φόρμες παίρνουν νέο χαρακτήρα και δημιουργούν εικόνες λουσμένες στο φως, οι οποίες διακατέχονται από μίαν αίσθηση μεταβολής και παροδικότητας. Τότε η ύλη “είναι” Χρόνος.

Έχοντας ο ίδιος μελετήσει τις επιφάνειες χρώματος και λειτουργίας του φωτός στη Βυζαντινή αγιογραφία κρατά το φως και την ανάμνηση χωρίς το ισοδύναμο. Το υλικό χωρίς τη μεταφορά σε ιδεολόγημα. Το ιερό χωρίς το αφήγημα. Το σημαντικό γίνεται άρητο, μένει δίχως σημασιόμοιο.

Το ν της υπαρξιακής του οντολογίας, δηλαδή η προέλευση, η καταγωγή και η αιτία του Ράιδου, βρίσκεται σ’ αυτές τις πηγές φωτός στο βάθος ενός ορεινού τοπίου - χώροι εστίασης, σημεία κατεύθυνσης και πορείας. Στο άκρο του ευρωπαϊκού μπεντισμού ο Ράιδος, υποκείμενο σκέψης και δημιουργίας της εποχής της εκμηδένισης των συμβολών, προσπαθεί να εντοπίσει σημεία στα οποία το βλέμμα μπορεί να βρει σήμερα χώρο παραμονής για αναστοχασμό και στόχευση, φυγή ή επανασύνδεση.

Επιμέλεια: Κατερίνα Κωστή, Χριστιάνα Στάμου

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
ΠΑΝΘΕΟΝ

ROOMS²⁰¹⁸
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

Αικατερίνη Διαμαντή 'It's Nina's World 2'

Η Αικατερίνη Διαμαντή γεννήθηκε στην Αθήνα το 1989 και είναι απόφοιτος του Α' Εργαστηρίου Γλυπτικής της ΑΣΚΤ της Αθήνας. Τα έργα της έχουν εκτεθεί σε πολλές εκθέσεις στην Αθήνα και σε διάφορες πόλεις της Ελλάδος, αποσπώντας ενθαρρυντικές κριτικές. Αμέσως μετά την παρουσίαση της πτυχιακής της εργασίας, η Διαμαντή επιστρέφει με την έκθεση των γλυπτών της στα "Rooms 2018" της γκαλερί «Καππάτος».

Μέσα στα στενά όρια ενός δωματίου, η καλλιτέχνης εξωτερικεύει κομμάτια της ζωής της, δημιουργώντας έναν κόσμο μοναδικό. Στο χώρο αυτό δεν υπάρχουν στοιχεία πεζής καθημερινότητας, ο χωροχρόνος είναι απροσδιόριστος και το παρελθόν συνυπάρχει με το παρόν. Δημιουργεί ένα διάλογο με τον θεατή, ο οποίος, καθώς εισέρχεται στο χώρο αυτό, έρχεται σε επαφή με τον ψυχισμό της καλλιτέχνιδος και τροφοδοτείται από την αυθεντικότητα αυτού του παραμυθιού.

Η Διαμαντή, με τα ίδια της τα χέρια, «γεννάει» τα θεμέλια αυτού του κόσμου, τα «Τούβλα» και τα «Θραύσματα», κομματιασμένα σπόλια, που οριοθετούν το σκηνικό. Τα χρώματα και οι διαστάσεις τους δεν υπόκεινται στη λογική και τη γεωμετρία· αντίθετα σηματοδοτούν την ανησυχία που κατέκλυζε την καλλιτέχνη. Το σκηνικό συμπληρώνεται με εξανθρωπισμένους ήρωες που ακτινοβολούν γλυκύτητα. Η «Πάπια» και ο «Ελέφαντας» είναι υβρίδια με ετερόκλητα χαρακτηριστικά· στέκουν δυναμικά στο χώρο και φροντίζουν για την διατήρησή του. Η «Πάπια» προσπαθεί με τα φτερά της να προφυλάξει τους θεμέλιους λίθους του κόσμου αυτού. Είναι λευκή, καθώς εκφράζει την αγνότητα της οντότητάς της και εκπέμπει αγάπη. Ένα ακόμα υβρίδιο που αποκτά ζωή είναι ο «Ελέφαντας», ο οποίος στέκεται αφοσιωμένος στις αρμοδιότητές του που σκοπό έχουν την εύρυθμη λειτουργία του κόσμου. Παρά το δυνατό παρουσιαστικό και την ανομοιομορφία της εμφάνισής του, το πρόσωπό του ακτινοβολεί οικειότητα και αποδεικνύει ότι στο όνειρο δεν υπάρχει ομορφιά ή ασχήμια, ούτε φαιλότητα και φθόνος, αλλά αέναη ανταλλαγή συναισθημάτων και ανιδιοτέλεια.

Μέσα στο σκηνικό ενός τεχνητού δωματίου στην έκθεση "Rooms 2018", η Διαμαντή κατορθώνει να μεταμορφώσει την πραγματικότητα γύρω της σε έναν κόσμο που τροφοδοτείται από τρυφερότητα και καλοσύνη. Καταφέρνει να προσελκύσει τον θεατή και να του αποκαλύψει μύχιες πλευρές του ψυχισμού της, προσφέροντάς του τη δυνατότητα να αποτελέσει μέρος του ονείρου της.

Επιμέλεια: Λυδία Μάργαρη

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΠΡΟΛΕΪΣΤΙΚΗ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ Τ.Ε.Α.

ROOMS²⁰¹⁸
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

Αντώνης Αντωνίου - Μάριος Χατζηπροκοπίου

“Αρπαξε μια σπάτουλα, έβγαλε το μάτι του Ντάμιεν Χερστ, διεύρυνε το άνοιγμα με προσπάθεια - ήταν ένας καμβάς από σφικτές ίνες λιναριού, πολύ ανθεκτικός. Αρπάζοντας τον κολλώδη καμβά με το ένα χέρι, τον έσκισε με μια κίνηση, αποσταθεροποιώντας το καβαλέτο που σωριάστηκε καταγής”, γράφει ο Μισέλ Ουελμπέκ στο βιβλίο του Ο χάρτης και η επικράτεια.

Δεν είναι πολύ μακριά η αποσταθεροποίηση και της εικόνας, αλλά και της αίσθησης του ψηφιακού χάρτη που περιδιαβαίνει κανείς στο google earth, την οποία επιχειρούν ο εικαστικός Αντώνης Αντωνίου με τον ποιητή-θεωρητικό Μάριο Χατζηπροκοπίου.

Η συνύπαρξη του Αντωνίου και του Χατζηπροκοπίου σηματοδοτεί μια συνέργεια που αναδεικνύει τα νέα όρια των σύγχρονων καλλιτεχνικών πρακτικών. Η δημιουργική τους σύμπραξη, που μετρά και άλλες συνεργασίες στο πρόσφατο παρελθόν, στα Δωμάτια της γκαλερί Καππάτος διερευνά τα όρια του ψηφιακού και του αναλογικού και συνιστά μια σωματοποιημένη περιπλάνηση στον ψηφιακό χάρτη.

Οι μελέτες, οι τεχνικές ή οι καλλιτεχνικές εργασίες που παίρνουν τη μορφή απεικονίσεων επάνω σε επίπεδες ή σφαιρικές επιφάνειες, σε σμίκρυνση, ενός τμήματος ή όλης της γήινης επιφάνειας για τη σύνταξη και έκδοση των χαρτών, εφαρμόζονται και μετατρέπονται σε χαρτογραφικές προβολές. Στην περίπτωση του Αντωνίου και του Χατζηπροκοπίου, από τον Νείλο στον Αμαζόνιο, από το δέλτα ως τις πηγές και από κει στις εκβολές, οι χάρτες, ψηφιακοί ή αναλογικοί, γίνονται ένα ακόμη πεδίο δοκιμασίας της εμπειρίας και της πρόσληψης του χώρου και των τόπων.

Η εμπειρία της ψηφιακής περιπλάνησης στους χάρτες του google ενσωματώνει την αίσθηση της πλασματικότητας, αλλά εντείνει και τα όρια της αναπαράστασης. Η επίφαση του πανοπτικού που αποδίδει με ακρίβεια την ορατή πραγματικότητα του φυσικού, αλλά κυρίως ανθρωπογενούς χώρου έρχεται σε αντιπαράθεση με την υλικότητα του κεριού και της χειροποίητης ημιδιαφανούς οθόνης προβολής ενός αυτοσχέδιου ζωγραφικού χάρτη.

Με την ανάκληση των όρων μιας τελετουργίας και της πραγματικής, ιστορικοποιημένης ή μη, προσωπικής ή συλλογικής εμπειρίας του ταξιδιού, η προβολή μετατρέπεται σε ένα ομοίωμα, όπου το φανταστικό και το πραγματικό συναιρούνται. Μπορούμε να ταξιδέψουμε χωρίς να κινηθούμε στ’ αλήθεια; Μπορεί ο χάρτης μας να είναι ο χάρτης μιας φαντασίας; Είναι το ταξίδι μόνο μια ανάμνηση, η οποία μεταλλάσσεται μέσα από τις αναμνήσεις του άλλου, εντός ή εκτός διαδικτύου; Ποια είναι τα όρια της εξερεύνησης; Και ποια είναι τα όρια των τόπων;

Στην τομή αυτή, όπου εμπλέκονται τόσο οι γεωπολιτικές, όσο και, συχνά, μια αίσθηση ιερότητας, ποιος είναι ο ρόλος του θεατή; Τηλεθεατής, καταναλωτής, πελάτης, τουρίστας, χρήστης του ίντερνετ, ένα σώμα που μετεωρίζεται μεταξύ γεωγραφικά προσδιορισμένου τόπου και νοητικά προσλαμβανόμενου τόπου, ακούραστος οδοιπόρος ή ημερήσιος υπνοβάτης, προσκαλείται στο έργο του Αντώνη Αντωνίου και του Μάριου Χατζηπροκοπίου μέσα από το κρίσιμο εκείνο πεδίο όπου ο ρόλος και το ταξίδι βιώνονται με έναν καινούριο τρόπο. Και εκεί το έργο πριμοδοτεί την ανεμπόδιστη κυκλοφορία του νοήματος της ζωής και της περιπλάνησης και διαταράσσει τη ροή τόσο του λόγου, όσο και της εικόνας και του εικονιζόμενου. Με άλλα λόγια, το έργο τους είναι, μεταξύ άλλων, ένας ακόμη τρόπος για την άσκηση του πειρασμού των εικόνων.

Επιμέλεια: Θούλη Μισιρλόγλου

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΠΡΟΛΕΪΣΤΙΚΗ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ROOMS 2018
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

Χαράλαμπος Κουρκούλης Δημήτρης Μπαρούχος

Foodpairing

Έφτασε στην είσοδο της πολυκατοικίας μόνος του. Η ώρα του ραντεβού είχε φτάσει αλλά δεν υπήρχε κανείς να τον περιμένει. Αποφάσισε πως δεν πειράζει και πως μπορεί να προχωρήσει μόνος του. Εξάλλου είχε συγκεκριμένη δουλειά να κάνει. Το αν οι υπόλοιποι εμφανιζόταν ή όχι αυτή τη στιγμή δεν είχε μεγάλη σημασία. Ήθελε πρώτα πρώτα να καταλάβει περί τίνος πρόκειται. Μπήκε στο ασανσέρ και πάτησε το κουμπί αφού πρώτα για μια στιγμή αναρωτήθηκε αν για έναν ή δύο ορόφους το να παίρνει κανείς ασανσέρ είναι υπερβολή. Σκέφτηκε τη σπατάλη της ηλεκτρικής ενέργειας και τον κλειστοφοβικό θαλαμίσκο, σκέφτηκε της θερμίδες που καίει κανείς στη σκάλα, τις γάμπες των ποδοσφαιριστών και τα πολεμένα γόνατα. Πριν προλάβει η σκέψη του να τον οδηγήσει πλάγιως αλλά αποφασιστικά κάπου πριν από τη βιομηχανική επανάσταση και στα μαρσιποφόρα θηλαστικά της Αυστραλίας (κάτι φαινομενικά άσχετο, που όμως εδώ και χρόνια επανέρχεται συνειρμικά στο μυαλό του συνεχώς με διάφορες αφορμές επίσης φαινομενικά άσχετες μεταξύ τους) έχει φτάσει στον όροφο και αντικρίζει την πόρτα. Κοιτάει τα πόδια του και με το δεξί μπαίνει στο χώρο: μεγάλος, φωτεινός, λευκός. Γυρνάει γύρω γύρω, επεξεργάζεται κουφώματα, τα μάρμαρα στο πάτωμα, τα γύψινα στο ταβάνι. “Είναι καταπληκτικό”, ψιθυρίζει, και είναι σίγουρος πως θα αρέσει και στους άλλους. Σκέφτεται πως μάλλον θα καταλήξουν σε αυτή την επιλογή. Ο ίδιος έτσι θέλει. Το μόνο που μένει είναι να αποφασιστεί που θα γίνει αυτό που λείπει από το χώρο: μια κουζίνα. Θα μπορούσε να είναι μπροστά μπροστά και ανοιχτή σε όλους. Θα μπορούσε να είναι πίσω ώστε κανείς να μην μπορεί να δει την προετοιμασία των πιάτων. Τα ψυγεία δεν θα είναι πρόβλημα σκέφτηκε - έτσι και αλλιώς το μενού αποτελείται κυρίως από φρέσκα υλικά ημέρας, οι προμηθευτές είναι κοντά και σε κάθε περίπτωση το μεγάλο ψυγείο μάλλον πιο χρήσιμο θα είναι για τη ζαχαροπλαστική τελικά. Σε πέντε λεπτά ήρθαν και οι υπόλοιποι οι οποίοι συμμερίστηκαν απόλυτα την άποψή του: πως αυτός είναι ο ιδανικός χώρος για την περίπτωση. Συμφώνησαν και ο προβληματισμός τους μετακινήθηκε στη δάφνη, το δεντρολίβανο, το μοσχάρι, το χοιρινό, το κόλιαντρο, την κανέλα και τη μαστίχα.

Επιμέλεια: Αλέξιος Παπαζαχαρίας, Ηλίας Παπαηλιάκης

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

Ιφιγένεια Σδούκου Παραμυθία

Η Ιφιγένεια Σδούκου, με την εγκατάστασή της Παραμυθία, δημιουργεί έργα εμπνευσμένα από τη βιωματική συνδημιουργία λόγου και εικόνας. Πρόκειται για το αποτέλεσμα της επί ένα χρόνο ανταλλαγής ποιημάτων και εικαστικής γραφής ανάμεσα στην ίδια και την ποιήτρια Στέλλα Νταβαρούκα. Στα εικαστικά μαξιλάριά της χρησιμοποιεί την παραδοσιακή τεχνική του κεντήματος και αποτυπώνει με κόκκινη κλωστή ποιητικά αποσπάσματα της συνομιλήτριάς της. Το κέντημα, μαζί με την υφαντική, ήταν κατά παράδοση ταυτόσημο της θηλυκής ταυτότητας, της γυναίκας που με τα εργόχειρά της στολίζει το σπίτι της και τον προσωπικό της χώρο. Η γυναίκα-κεντήστρα συμβόλιζε την ικανή και άξια νοικοκυρά, την περιζήτητη νύφη. Τουλάχιστον μέχρι τη δεκατία του 1970, σπανίως τα κεντήματα αντιμετωπιζονταν ως αυτόνομα έργα τέχνης. Τις πιο πολλές φορές ήταν άμεσα συνδεδεμένα με την υποχρεωτική εκπαίδευση των κοριτσιών, συνήθως των χαμηλότερων κοινωνικών τάξεων. Αντίθετα, όταν στην εικαστική θεματολογία της ιστορίας της τέχνης, απεικονίζεται η γυναίκα να κεντάει, συνήθως ανήκει στις ανώτερες κοινωνικά τάξεις και η δραστηριότητα αυτή συνδέεται με την ευγενική καταγωγή και την αισθητική μιας ήρεμης ενασχόλησης.

Στα έργα της Ιφιγένειας Σδούκου, η κεντητική χρησιμοποιείται, όχι για να υπενθυμίσει την θηλυκή ταυτότητα, αλλά για να υπονομεύσει δεδομένες πρακτικές και παγιωμένους ορισμούς στη συλλογική συνείδηση της έμφυλης ταυτότητας. Η ίδια η τεχνική απαιτεί προσήλωση και πειθαρχία. Ταυτόχρονα, όμως, αποτελεί και μια επίπονη σωματική διαδικασία, καθώς τα δάχτυλα πληγώνονται και ματώνουν από την αδιάκοπη χρήση της βελόνας. Κατά συνέπεια, η εκτέλεση του έργου παραπέμπει και στην ερμηνεία του όρου «κεντώ» όταν τον χρησιμοποιούμε για να αναφερθούμε σε έναν οξύ ψυχικό πόνο. Αξίζει να θυμηθούμε ότι και στο διεθνές καλλιτεχνικό περιβάλλον, στον απόηχο των διεκδικήσεων του φεμινιστικού κινήματος, γυναίκες καλλιτέχνες χειρίζονται το κέντημα για να το εντάξουν με καυστικότητα και ειρωνεία στα εικαστικά μέσα που χρησιμοποιούν στα έργα τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η ενότητα των έργων της Annette Messager (1943-) *Ma collection de proverbes* (1974), η οποία έχει κεντήσει σε ύφασμα μια σειρά από μισογυνιστικά και σεξιστικά αποφθέγματα, αρκετά από τα οποία εξακολουθούν, δυστυχώς, να ακούγονται και στις μέρες μας.

Η Ιφιγένεια Σδούκου με τα έργα της χειρίζεται μια μέθοδο την οποία, αν και είναι συνнуφασμένη με την καταγωγή της πολιτισμικής μας κληρονομιάς και την αφήγηση της παράδοσης, τη χρησιμοποιεί ως διερευνητικό εργαλείο που φωτίζει τις σκέψεις που μένουν ανείπωτες. Ανατρέπει τα όρια μεταξύ ιδιωτικού και δημόσιου χώρου και χρησιμοποιεί ως καμβά το οικείο, καθημερινό και προσωπικό μαξιλάρι. Το ίδιο το υλικό παραπέμπει σε ενδόμυχες στιγμές και αναμνήσεις που μπορεί να εδρεύουν τόσο στην παιδική ηλικία όσο και στην ενήλικη ζωή. Η συνύπαρξη ποίησης και εικαστικής έκφρασης κεντρίζει τον θεατή να αφήσει το προσωπικό του αποτύπωμα, καθώς μπορεί να αγγίξει, ακόμη και να ακουμπήσει το κεφάλι του στο μαξιλάρι, δημιουργώντας έτσι την δική του παραμυθία

Επιμέλεια: Ειρήνη Σαββανή

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΝ
ΠΑΝΘΕΟΝ

ROOMS 2018
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

Νίκος Τσικούρας

Τα νοήματα των λέξεων δεν είναι συνάρτηση ενός ορισμού που παραμένει αναλλοίωτος και δεν μπορεί να παραβιαστεί, αλλά θολώνουν στο πλαίσιο της εφαρμογής τους.

Τα νοήματα, επίσης, των λέξεων που εκφωνούμε δεν διασφαλίζονται από τις προθέσεις που έχουμε στο μυαλό μας προτού τις εκφωνήσουμε (πόσες φορές δεν συμπληρώνουμε με την έκφραση “αυτό εννοούσα”) αλλά αποκτούν σημασία στο χώρο των ρηματικών ανταλλαγών μας με άλλους ανθρώπους. Ενδεχομένως ο Νίκος Τσικούρας να μην είχε προσεγγίσει τις γνωστές θέσεις του Ludwig Wittgenstein για να ενσωματώσει στο καλλιτεχνικό του σύστημα τις κατάλληλες ζωγραφικές συμπεριφορές στους εικαστικούς του συλλογισμούς. Στις αφητηρίες του ήταν η μελέτη ρυθμών του Klee περισσότερο και το ουτοπικό φανταστικό του K. Malevitch.

Ας δοκιμάσουμε όμως μια διαφορετική ανάγνωση των έργων του, με αφορμή τον παραπάνω συλλογισμό, αφού τόσο η πολύ υψηλή του τεχνική κατάρτιση και η άριστη γνώση πλαστικών χειρισμών και ζωγραφικών μέσων του δίνει την ευχέρεια μετουσίωσης κάθε εννοιακού πλαισίου.

Είναι από τους μόλις αποφοιτήσαντες φοιτητές (Φεβρουάριος 2018) από το τμήμα Εικαστικών Τεχνών του ΑΠΘ, πράγμα που καθιστά το έργο του “ανοιχτό” σε δόκιμες προσεγγίσεις.

Το πρόδηλο στο έργο του, περισσότερο ίσως και από τους όποιους αισθητικούς προσανατολισμούς είναι το σωματικό στοιχείο. Η σωματική γραφή. Η γραφή αυτή είναι η σιωπή που κυριαρχεί ανάμεσα στις οπτικές μονάδες της εικόνας, οι οποίες ταλαντεύονται ανάμεσα στην Υφήρξη και το Υπάρχον. Το έργο δεν συνίσταται μόνο από τη “γραφή” της εικόνας του αλλά και από την προφανή πρόθεση να διευρύνθει το αισθητηριακό σε βάρος του αισθητικού. Πράγματι, καταφέρνει να συνοψίσει σειρά ζητημάτων που έθεσε η τέχνη από τα χρόνια του 1960 ακόμα, μέχρι και την εποχή που εμφανίζονται προβληματισμοί και λύσεις που εύκολα και πρόχειρα προσδιορίζουμε σαν μετα-μινιμαλιστικές. Δύο παρατηρήσεις (λόγω οικονομίας χώρου) σαν επίλογος.

Η προφανής και αναλλοίωτη ιδιότητα ενός έργου τέχνης είναι μορφή του. Σταθερή ή Ρέουσα. Ο Νίκος Τσικούρας, στα περισσότερα έργα του παρεμβαίνει με ζωγραφικά σχόλια (άλλοτε κινητικά) και στην ουσία ανακαλεί επιχειρώντας την επαναδιατύπωση (με άλλους όρους φυσικά) του μινιμαλιστικού αξιώματος ότι, τη μορφή του έργου τη μεταβάλλει ο θεατής. Ο θεατής προκαλείται με εικαστικές δηλώσεις (σπρέι) να διαμορφώσει την αισθητηριακή αντίληψη του έργου στις “αποχρώσεις” που του δίνει ο καλλιτέχνης.

Ο σειριακός λόγος [συνθήκη] ανάπτυξης της εικόνας δεν είναι ορθολογικός αλλά σωματικός και συνεπώς το έργο προσλαμβάνεται στο πλαίσιο του ιδιάζοντος χώρου που δημιουργεί ο παρατηρητής σε σχέση με τις οπτικές μονάδες που αποτυπώνονται στη ζωγραφική επιφάνεια (καμία σχέση βέβαια με το αξίωμα του ιμπρεσιονισμού).

Το έργο του νέου καλλιτέχνη Νίκου Τσικούρα, δεν είναι η αναπαράσταση σε καμία περίπτωση. Είναι μάλλον η δολιοφθορά στην αισθητηριακή νόηση.

Επιμέλεια: Χάρης Σαββόπουλος

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΠΡΟΛΕΪΣΤΙΚΗ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

2018
ROOMS
 Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

Ελένη Τσαμαδιά Explosive

Σε μια αλληλουχία επιτελεστικών δράσεων υπό τον τίτλο “Explosive” («Έκρηκτο»), οι συντελεστές εναλλάσσονται δυαδικά συνθέτοντας ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο τοπίο οριακής έντασης. Η ρυθμική επανάληψη μιας συμβολικής εναπόθεσης φορτίου, υπό μια ευρεία έννοια, λειτουργεί ως υπόμνηση των συσχετισμών ισχύος που εμφολωθούν στις διαπροσωπικές σχέσεις. Σε ένα ειδικότερο πλαίσιο, ωστόσο, θα μπορούσε να ειπωθεί ότι ο κύκλος των επιτελέσεων έχει σχεδιαστεί έτσι ώστε να ανακλά το άχθος των κοινωνικών ρόλων καθώς και των έμφυλων ταυτοτικών προσδιορισμών που συνοδεύουν τα υποκείμενα στον καθημερινό τους βίο.

Η επαναληπτικότητα της φόρμας -που όμως δεν μένει ποτέ η ίδια καθώς η αλληλουχία των κινήσεων μεταβάλλεται διαρκώς- αρθρώνει μια ελλειπτική, ουδέτερη, κενή νοήματος δομή. Η δράση συστέλλεται και διαστέλλεται σε σχεδόν ανεπαίσθητες αποχρώσεις συναισθηματικής διαφοροποίησης του ίδιου, έως ότου αγγίξει τα όρια της σωματικής αντοχής. Η διάρκεια του χρόνου αντιστοιχεί σε αυτή της εμπειρίας, εκτεινόμενη ώστε να συμπεριλάβει τις παύσεις, τα διαλλείματα, τα κενά μιας δράσης σε αργή κίνηση. Ο θεατής έχει λοιπόν το προνόμιο να εξετάσει κάθε σημείο της εκτέλεσης, σαν να αντιμετωπίζει ένα περίοπτο γλυπτό. Η έλλειψη εκφραστικότητας, ωστόσο, η απογύμνωση και από-υποκειμενοποίηση της τέχνης αποτελούν το όχημα για ένα εχθρικό, επιθετικό περιεχόμενο που δυσχεραίνει την πρόσληψη του έργου από έναν θεατή εκπαιδευμένο σε μια «προγραμματική» σύγχρονη τέχνη.

Φυσικά, δεν υπάρχει ουδέτερη επιφάνεια, ουδέτερη συζήτηση, ουδέτερη φόρμα ή ουδέτερο θέμα κάτι είναι ουδέτερο μόνο σε αντιδιαστολή προς κάτι άλλο -όπως μια πρόθεση ή μια προσδοκία. Υπό αυτή την έννοια, ένα είδος τέχνης που μπορεί να προσδιορίζεται ως απρόσωπο, παθητικό, ή ψυχρό εμπίπτει αποκλειστικά στο συγκεκριμένο που ορίζουν οι αντικειμενικές προθέσεις του καλλιτέχνη, οι οποίες είναι πάντα διακριτές.

Η ομάδα των νέων αυτών καλλιτεχνών διακρίνεται κυρίως για την τόλμη και τον πειραματισμό με τον οποίο προσεγγίζουν τα κοινωνικά φαινόμενα της εποχής τους. Ωστόσο, η ίδια η συναίρεση των πεδίων που επιχειρούν (εικαστικά, χορός, μουσική, θεωρία και φιλοσοφία της τέχνης) είναι ενδεικτική ενός αναστοχασμού, τόσο πάνω στην κοινωνική θέση του καλλιτέχνη σήμερα όσο και σε έναν οριζοντα της σύγχρονης τέχνης, που εκτείνεται πέρα από τα παραδοσιακά όρια των μέσων και τις παραγωγικές καλλιτεχνικές αφηγήσεις.

Καλλιτεχνική σύλληψη: Ελένη Τσαμαδιά

Συντελεστές: Ελένη Τσαμαδιά, Νιόβη Κρητικού, Αρά Μπογοσιάν

Επιμέλεια: Χριστίνα Σγουρομύτη

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΠΡΟΒΛΕΨΗ
ΠΑΝΘΕΟΝ

ROOMS 2018
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

Θρασύβουλος Ιωάννης Καλαϊτζίδης ORESTEIA RE-LOADED

Η ΕΥΚΑΜΠΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΑΠΟ ΜΑΛΑΚΟ ΑΦΡΟΛΕΞΙ

Μία ψυχαναλυτική σκηνογραφική εγκατάσταση από τον Θρασύβουλο Ιωάννη Καλαϊτζίδη

ΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ:

Δικαιοσύνη Μέσα από Θυσία

Είσαι η Κόρη. Μπαίνεις στο δωμάτιο. Κάθεσαι. Ο Πατέρας Σου ανακοινώνει τα δυσάρεστα νέα. Πρέπει να θυσιαστείς για το καλό του συνόλου. Ακούγεται παράλογο αλλά είναι σοβαρό. Η Μητέρα αντιδρά μα η απόφαση έχει παρθεί. Είναι η τελευταία φορά που Σε βλέπουμε και Μας βλέπεις. Η Μητέρα θρηνεί και ορκίζεται Εκδίκηση.

Δικαιοσύνη Μέσα από Εκδίκηση

Είσαι η Γυναίκα. Περιμένεις τον Άντρα να γυρίσει από τον πόλεμο. Έχεις Εραστή. Ο Εραστής Σου είναι Συνένοχος στο σχέδιο Σου. Θέλεις να σκοτώσεις τον Άντρα που Σου στέρησε την Κόρη. Θέλεις να χαρείς τον νέο Σου Εραστή επίσημα. Ο Άντρας επιστρέφει, δυνατός και τεκτονικός. Έχει για Σύμβολο τη Βίδα με τα Παξιμάδια. Επιστρέφει με τη νέα Του εξωτική Ερωμένη, που φέρει ως Σύμβολο το Κλουβί. Ο ερχομός Της κάνει την πράξη πιο εύκολη, αλλά προμηνύει μεγάλα δεινά. Θέλεις να αφανίσεις και την Ερωμένη. Η Εξουσία και ο Θρόνος είναι ένα επιπλέον δέλεαρ. Η μπανιέρα είναι μία εύκολη λύση. Κλείνεις πίσω Σου την πόρτα. Ελπίζεις το λουτρό αίματος να ξεπλυθεί χωρίς να αφήσει σημάδια. Θα Σε βοηθήσει ο καλοθελητής Εραστής με το Σύμβολό Του το Σαπούνι. Η Μπανιέρα γίνεται το δικό Σου Σύμβολο.

Δικαιοσύνη Μέσα από Ηθικό Πρόσταγμα

Είσαι ο Γιος και επιστρέφεις από μακριά. Τα Πουλιά είναι το Σύμβολό Σου. Ήρθες να αποδώσεις Δικαιοσύνη. Θέλεις Εσύ να ξεπλύνεις το αίμα του Πατέρα με το Αίμα της Μητέρας. Αποφασίζεις να Την σκοτώσεις μαζί με τον Εραστή. Η άλλη Αδελφή και ο Εξάδελφος μισούν το ίδιο τη Μητέρα αλλά αμφιταλαντεύονται. Η Αδελφή βοηθά με Σύμβολο τη Σκάλα. Το διαπράττεις. Η δικαιοσύνη έχει αποδοθεί αλλά το βάρος της μητροκτονίας είναι ασήκωτο. Φεύγεις κυνηγημένος.

Δικαιοσύνη Μέσα από το Νόμο

Οι τύψεις σε καταδιώκουν. Οι Δικαστές με Σύμβολο τα Βέλη δικάζουν κάποιον, Εσένα, για πρώτη φορά. Ακούγονται τα επιχειρήματα της αποτρόπαιης πράξης. Εξηγείς μα δεν δείχνεις μετανιωμένος. Το μένος όμως έχει καταλαγιάσει. Οι δικαστές Σε αθώνουν. Επέρχεται η Κάθαρση. Οι θεατές φεύγουν. Μέχρι την επόμενη παράσταση. Μέχρι το επόμενο έγκλημα. Μέχρι την επόμενη εύκαμπτη απονομή της δικαιοσύνης.

Επιμέλεια: Φαίη Τζανετουλάκου

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΑΝΘΕΟΝ

ROOMS²⁰¹⁸
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

Ευαγγελία Δημητρακοπούλου - Μαριαλίza Κάμψη - Άλκηστις Μαυροκεφάλου

Τρεις καλλιτέχνιδες, οι Ευαγγελία Δημητρακοπούλου (1992), Μαριαλίza Κάμψη (1992) και Άλκηστις Μαυροκεφάλου (1993) που μόλις αποφοίτησαν από την ΑΣΚΤ, με δάσκαλο τον Μάριο Σπηλιόπουλο, με κύριο χαρακτηριστικό ότι στο έργο τους χρησιμοποιούν διαφορετικά μέσα και υλικά, παρουσιάζονται σε μία ενότητα.

Η Ευαγγελία Δημητρακοπούλου ήδη από την πτυχιακή της ασχολείται με την έννοια της μνήμης σε σχέση με το ανθρώπινο σώμα. Με διάφορα υλικά αναπαράγει επιλεκτικά τμήματα του σώματος, μιας και το ανθρώπινο σώμα το συσχετίζει με τις αναμνήσεις. Ειδικά για την επετειακή έκθεση των Rooms 2018, δημιουργεί τρία έργα, ένα μεγάλο μαύρο γύψινο ύφασμα, με πτυχώσεις, που ακουμπά στο πάτωμα, σε συνομιλία με δύο λευκά γύψινα υφάσματα κεντημένα με αληθινό μαλλί, όπου τοποθετούνται και χειροποίητες ασημένιες βελόνες. Αντιθετικά στοιχεία, συνειρμικά, για την ανθρώπινη ύπαρξη, τη μνήμη και το θάνατο. Διάφορα υλικά, γύψος, μαλλί, ασήμι, ύφασμα, χρώματα, λευκό, μαύρο, διάφοροι συνδυασμοί, κέντημα και παράδοση, προίκα και πολύτιμο, παρακαταθήκη και διαφύλαξη. Οι πτυχώσεις μορφικά αισθητικά και εννοιολογικά προσλαμβάνουν κυρίαρχο χαρακτήρα.

Η Μαριαλίza Κάμψη κατασκευάζει εντυπωσιακά τυπώματα σε μάρμαρο, αναπαράγοντας την επιφάνεια εργασίας ηλεκτρονικού υπολογιστή. Αντιθετικά στοιχεία συνυπάρχουν, τόσο στην ιδέα, όσο και στην εκτέλεση. Πρόκειται για απλές μεταξοτυπίες τυπωμένες σε μάρμαρο Διονύσου. Η εικόνα, το τύπωμα είναι πρακτικά η οθόνη του υπολογιστή, οπότε ένα παραδοσιακό μέσο χαρακτηριστικής μετατρέπεται σε νέο μέσο με φωτεινή επιφάνεια εφαρμοσμένο σε παραδοσιακό μάρμαρο. Το παραδοσιακό με το υπερσύγχρονο, το αναλογικό και το ψηφιακό, το στιβαρό υλικό μάρμαρο με το άυλο της εικόνας του υπολογιστή, το λιτό και το έντονο φωτεινό, το κλασικό και το μοντέρνο. Ένα παιχνίδι μέσων, υλικών, τεχνικών, εννοιολογικών και αισθητικών προτάσεων. Μία σύνθετη εγκατάσταση με διάταξη σώρευσης που μπορεί να λειτουργήσει και με ψηφιακές εκτυπώσεις και με προβολές και με απλή έκθεση των αλλοιωμένων, «βανδαλισμένων» μαρμάρων.

Η Άλκηστις Μαυροκεφάλου δημιουργεί έργα με διαφορετικά υλικά, ρητίνες που μοιάζουν με φυσικά καουτσούκ, λάστιχα, κερι, χρώμα. Διερευνά τα γεωμετρικά και μυθοπλαστικά όρια της φύσης, σε σχέση με την ανθρώπινη ανατομία σαν γεωμετρία. Με κύρια χαρακτηριστικά την ψευδαίσθηση, το γεωμετρικό στοιχείο και το μίνιμαλ ξαφνιάζει με την τελική απόδοση των αντικειμένων σε σχέση με τα υλικά. Κυρίαρχο στοιχείο της αποτελεί η διερεύνηση της γεωμετρικής, ανατομικής αλληλουχίας του ανθρώπινου σώματος. Το νέο έργο της έκθεσης με τίτλο «Αλίσσωνη» ή «Διάφραγμα» αποτελείται από έναν τρούλο φτιαγμένο από κλωστή με καμπύλες και ευθείες, με μαθηματική δομή, όπου στο κέντρο αιωρούνται δύο γλυπτά, από λατέξ, σιλικόνη και ύφασμα, που αναπαριστούν τις δύο πλευρές του θωρακικού διαφράγματος, με μία ποιητικότητα ως προς την μυθοπλασία, τα υλικά, τις έννοιες και το αισθητικό αποτέλεσμα. Τελικά, επιτυγχάνεται μία ενδιαφέρουσα συνομιλία μέσα από την διαφορετικότητα, τις συγκλίσεις, την πρωτοτυπία και την προσωπική έμφαση στα υλικά, στις δημιουργίες των τριών νέων καλλιτεχνίδων.

Επιμέλεια: Λίνα Τσίκουτα

2018 ROOMS

Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΠΡΟΑΓΩΓΗ
ΠΑΝΘΕΟΝ

Δέσποινα Χαριτωνίδα Sungarden

Η Δέσποινα Χαριτωνίδα (Αθήνα, 1991) παρουσιάζει το έργο Sungarden. Η νεαρή performer και γλύπτρια παρουσιάζει μια site specific εγκατάσταση εστιάζοντας σε θέματα σχετικά με την τέχνη και το εφήμερο, το χρήμα και την αξία του.

Το κρεβάτι, διαχρονικό σύμβολο της ασφάλειας, ορισμός της ξεκούρασης και των στιγμών που ο καθένας αφιερώνει στον εαυτό του, μετατρέπεται σε μια λαμπερή, αστραφτερή επιφάνεια, καλυμμένο από φύλλα χρυσού. Τα εύθραυστα φύλλα, αν και καμωμένα από το πιο πολύτιμο μέταλλο, σύμβολο της ευημερίας και του πλούτου αρχίζουν σταδιακά να καταστρέφονται από την κίνηση και το περπάτημα των θεατών γύρω από την κατασκευή. Με την πάροδο του χρόνου και εξαιτίας της κίνησης του ίδιου του ανθρώπου, ο χρυσός θα εξαφανιστεί αφήνοντας μόνον κάποια ίχνη, φέρνοντας στην επιφάνεια την ψυχρή και σκληρή επιφάνεια που κάλυπτε με επιμέλεια. Ένα κρεβάτι λαμπερό μεν, αλλά τραχύ και αφιλόξενο, που θα οδηγηθεί σιγά σιγά στην αποσύνθεση. Τα δύο βασικά στοιχεία του έργου, το κρεβάτι και ο χρυσός, χάνουν σταδιακά τον αρχικό τους προορισμό και ο ρόλος τους ακυρώνεται.

Το έργο Sungarden, ενώ στην αρχή εντυπωσιάζει, στη συνέχεια προκαλεί αμηχανία συνδυάζοντας το οικείο και το ανοίκειο, το φιλικό και το εχθρικό. Κάτω από την επιφάνεια αποκαλύπτεται ένας κρυμμένος και μύχιος κόσμος, μοτίβο που επανέρχεται συχνά στα έργα της Χαριτωνίδα.

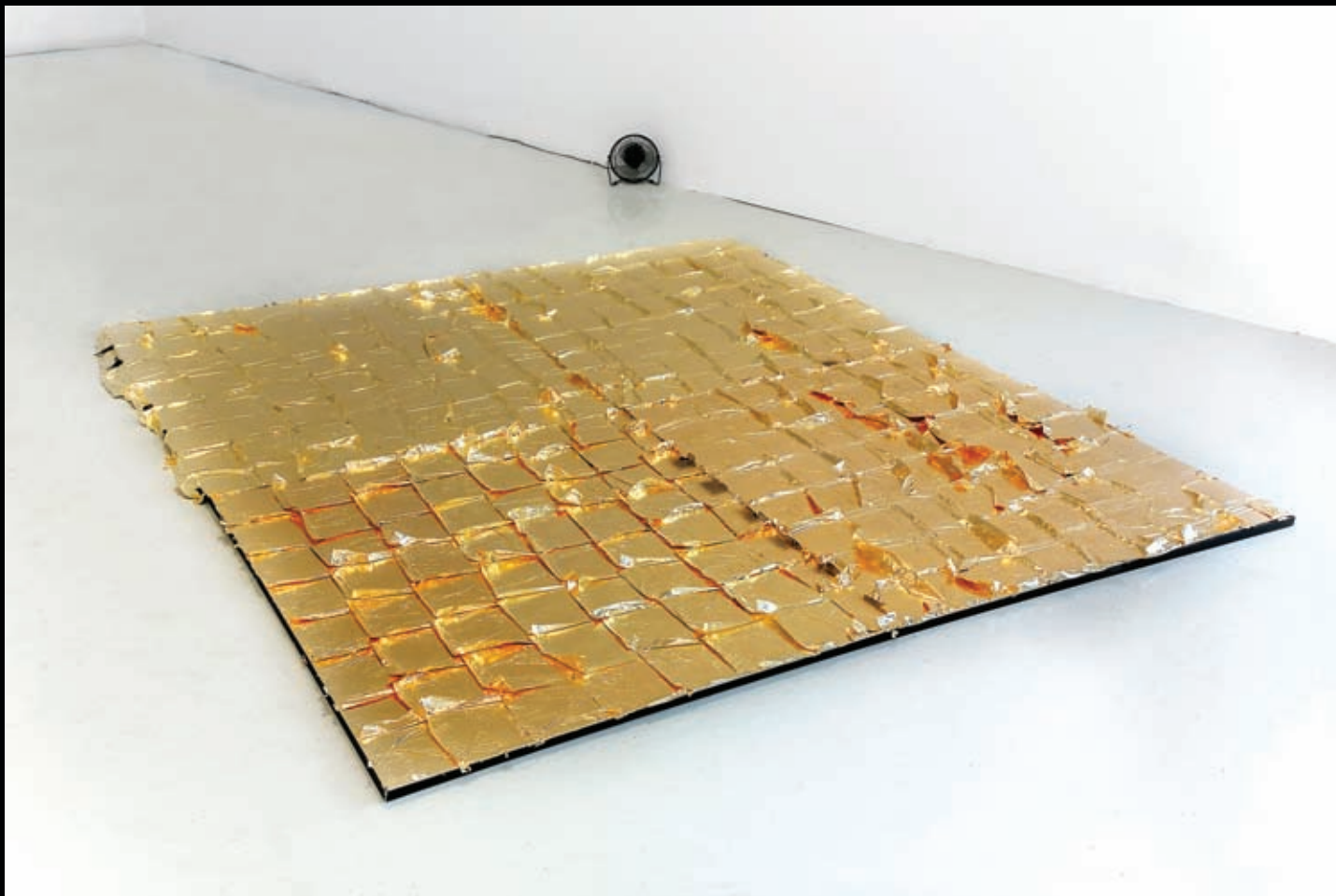
Το έργο πραγματεύεται έννοιες όπως την ασφάλεια και την αξία του χρυσού και του χρήματος σήμερα, την σχέση του ανθρώπου με τον πλούτο, το σύστημα των αξιών, τις προτεραιότητες που θέτουν οι άνθρωποι σε μία δύσκολη κοινωνικοπολιτική συγκυρία όπως η σημερινή.

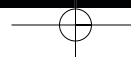
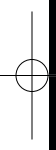
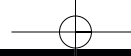
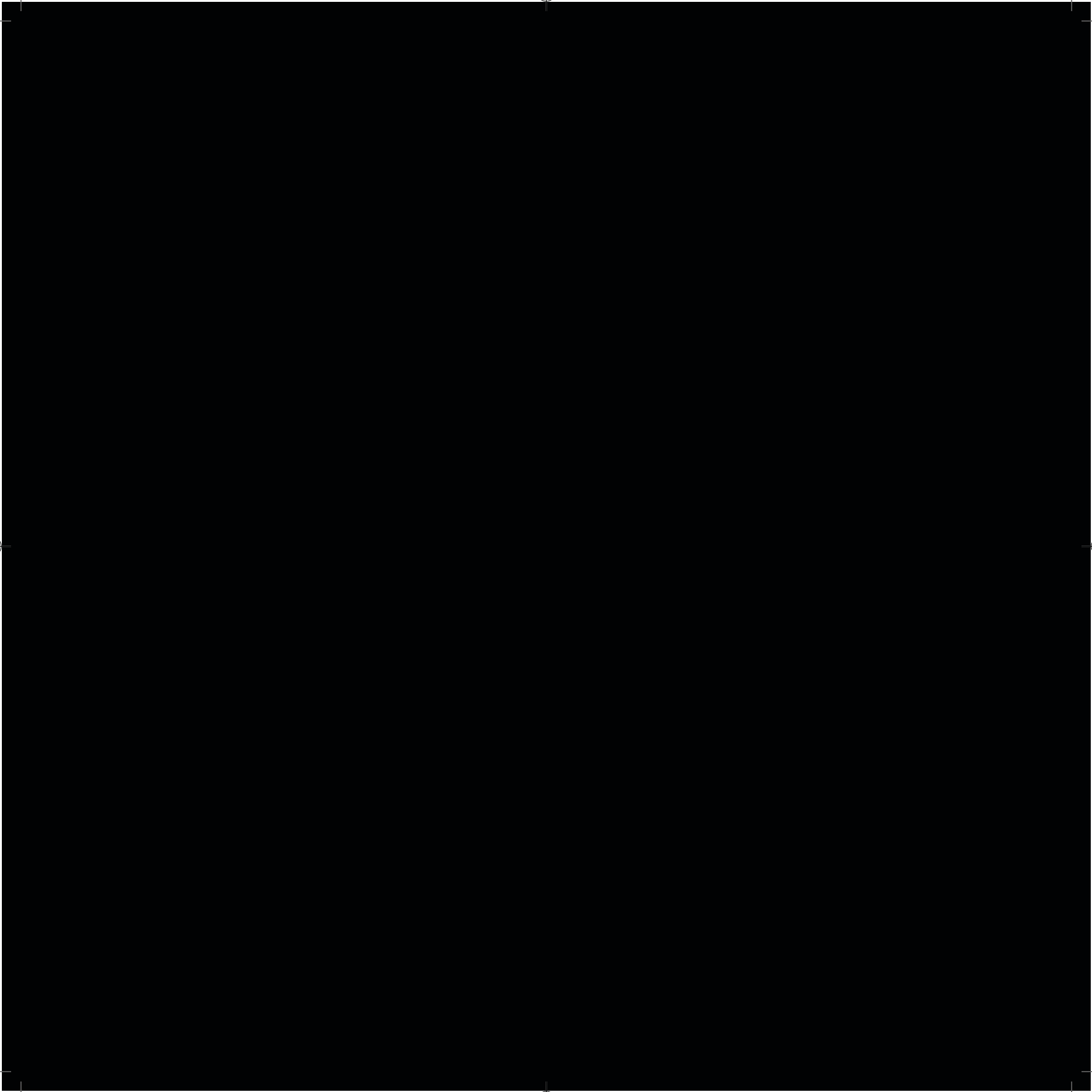
Επιμέλεια: Ελένη Τσοποτού

2018
ROOMS
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

KAPPATOS
GALLERY ATHENS

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΠΡΟΛΕΪΣΤΙΚΗ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ Τ.Ε.Α.

18 Επιμελητές προτείνουν νέους καλλιτέχνες

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ

Γιώτα Κωνσταντάτου

Εύα Κέκου

Λίνα Τσίκουτα

Θούλη Μισιρλόγλου

Ηλίας Παπαηλιάκης

- Αλέξιος Παπαζαχαρίας

Χάρης Σαββόπουλος

Φαίη Τζανετουλάκου

Τάσος Κουτσουρής

Χριστίνα Σγουρομύτη

Κατερίνα Κωστή

-Χριστιάνα Στάμου

Ειρήνη Σαββανή

Ελένη Τσοποτού

Δώρα Κεχαγιά

-Κατερίνα Κωνσταντίνου

Λυδία Μάργαρη

Δνώ Καγγελάρη

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

Παυλίνα Βαγιωνή

Στέλλα Καπεζάνου

Μαριαλίza Κάμπη

Ευαγγελία Δημητρακοπούλου

Άλκηστις Μαυροκεφάλου

Μάριος Χατζηπροκοπίου

Αντώνης Αντωνίου

Δημήτρης Μπαρούχος

- Χαράλαμπος Κουρκούλης

Νίκος Τσικούρας

Θρασύβουλος Καλαϊτζίδης

Φιλιώ Σαμψάκη

Ελένη Τσαμαδιά

Νιόβη Κρητικού

Αρά Μπογοσιάν

Στέλιος Ράιδος

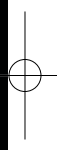
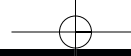
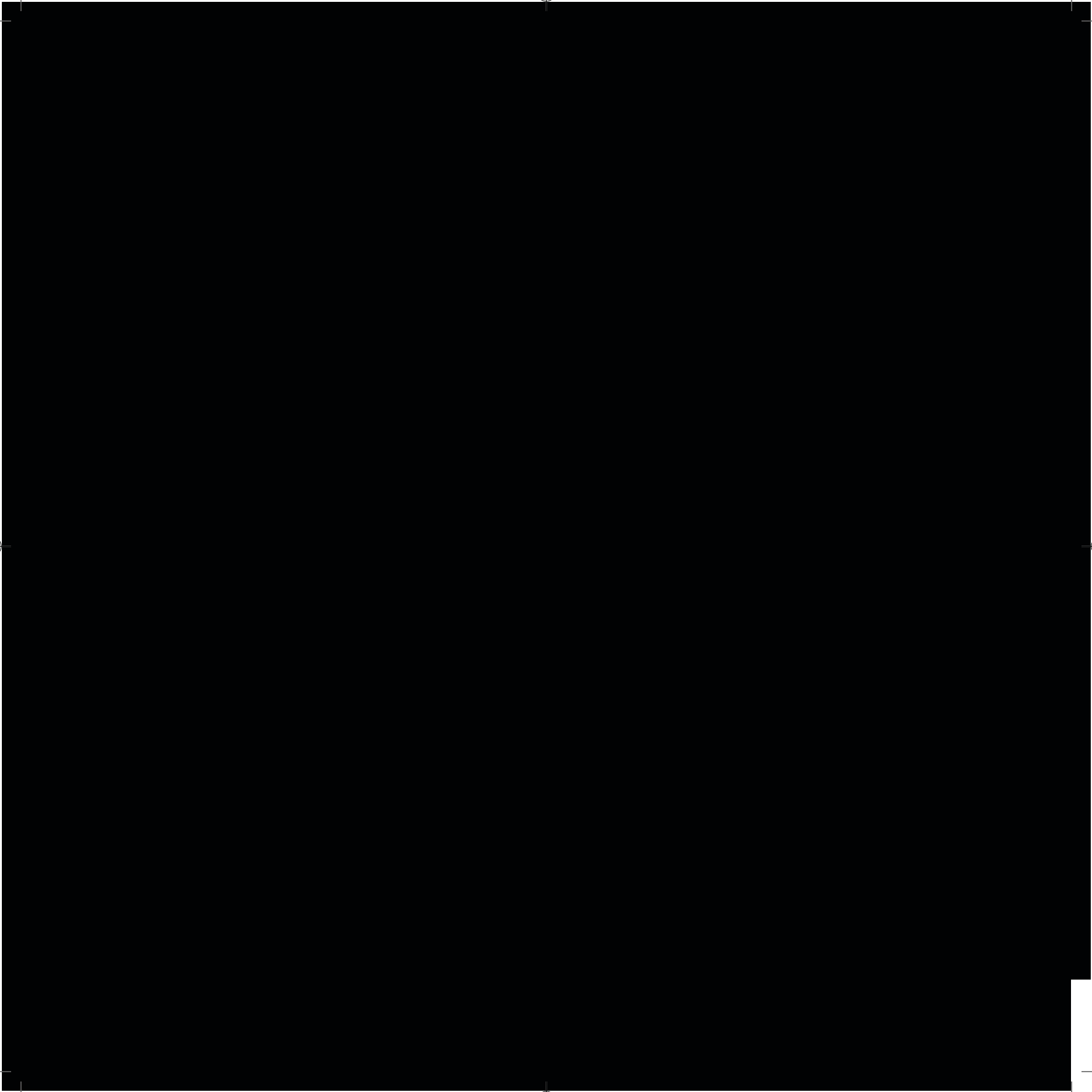
Ιφιγένεια Σδούκου

Δέσποινα Χαριτωνίδη

Adi Liraz

Αικατερίνη Διαμαντή

Νεφέλη Μυρτίδη

ROOMS 2018
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

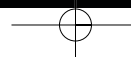
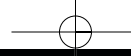
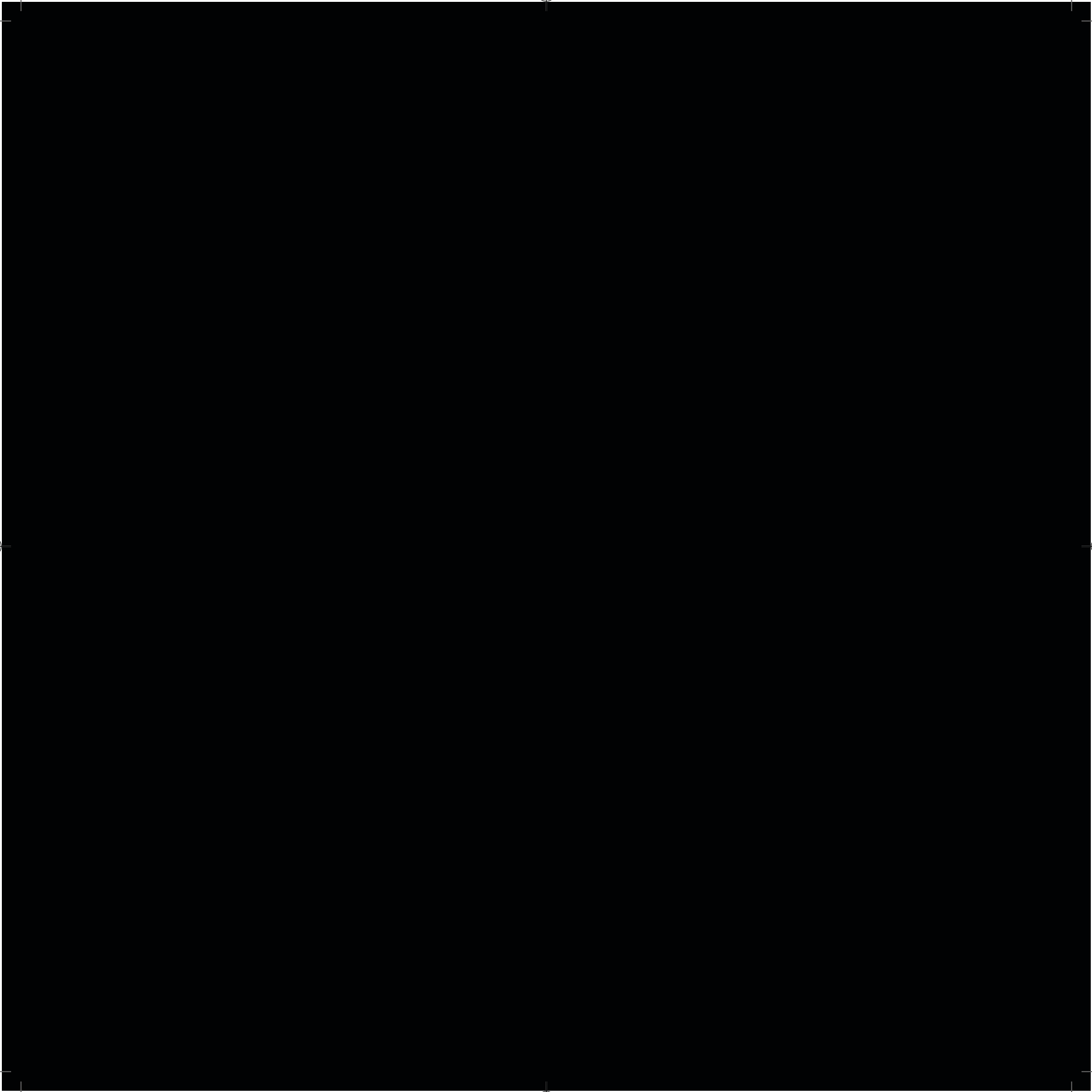
ROOMS 2018+
Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης

Ευχαριστούμε πολύ όσους συμμετέχουν
σε αυτή τη διοργάνωση,
τους Επιμελητές, τους Καλλιτέχνες

Copyright Αίθουσα Τέχνης Καππάτος
All rights reserved, Μάϊος 2018
Επεξεργασία καταλόγου : Χρήστος Τράκας
Φωτογράφιση: Nicos Libertas

Χορηγοί επικοινωνίας

ROOMS²⁰¹⁸+

Contemporary Art Show

Eighteen Curators propose Young Artists
Kappatos Gallery, 12 Athinas str., 105 54 Athens
Pantheon Cultural Non Profit Society
T: 210 3217931, 6932463131, F: 210 3212745
pan8eon@otenet.gr
gallery@kappatosgallery.com
www.kappatosgallery.com
www.athensartresidency.com

